

Trinácte
Tabuli

Wětu Lidské-
ho krátce sepsaných
a wydanych Roku
Dobřeho 1601.

Skřze
Bartholoměje Paprocké-
ho z Glogol/ zc.

Hominis Vita brevis est, gloria
sempiternus. Cic.
pro Sextio.

45.640

Na Erb Wsoco Drozengch Banuw
Panuw z Lichtnssteyna a z Nyklspurgku.

Slaté Krwarwé Pole znát dáwagi
Stálost y hrdinstwí nám pripominagi
W tó Rodu Panuw z Lichtnssteyna slawném
Tak w nowém wěku jako též y w dáwném
Wzdycký ku Raddě hodného ku Bogi
Tak času Wogny jako y w Pokogi
Miwali, magi, Morawské Kraginy,
Takýž pořádek w tom wěku neginy.

XVII - 466 - II

A Wysoce Prozenému Banu, Banu
Karlowi z Lichtensmeyna a z Nylsspurcku / na Balti-
cych, Lednjey, Plumlowě, Hradě Zúřowě, a Czerny Hore /
S. M. S. Njmského Wjstodržicemu Nejwyššjho Hoff-
mistrwi, Ceyne Raddě / Nejwyššjmu Sudmu
Marqrabstwí Morawského, a S. M. Arcy-
Knížecí Matyáše Rakauského Komor-
njku / Banu mně lastawě přijni-
wému / Jeho Milosti.

25 (:) 30

Alterje na sprosté strany Swěta
tohoto, milostiwý Pane, nemohu na něm
nic giného spatřiti, gednom marnost samau.
Protož o něm dobře napsal Augustyn S. ad Diacon-
tū: Mūdus iste periculosior est, blandus, quān mole-
stus, & magis cavendus, quum se illicit diligi, quān
quum admonet cogitq, contemni. Neni genu to-
wěřiti / wice sřodi Lidem, když jim pohodli čini, nežli
toho času, když gen sobě zosřliwji: wice se ho sřititi
máme, když nám dodáwa naklonosti a chuti k swým
rozkošem, nežli tehdaž když nás k tomu wede, abychō
ho opowrhli. Ale je to gest wůle Božská / abychom

tu Peregrinacy w něm wyřonali / potřebi nám vsylo-
wat o to / aby:hom wedle wúle geho swatě, dokawád
nás na něm chowat ráci, pociwě a náležitě žitwi byti.
Nak tehdy na ten Swět přicházíme / nak na něm pu-
tugie žitwi býti máme, krátce to nám Křůřiw oněch
wznessených Pisma a naučenj gich oznamugi. Sož
gsem ná kratičce pod geden každy swět sebrawssy, pod
gměnem a Tytulem W. M. na swětlo wydal / wy-
hledáwage z rozličných paměti Předky Wassy milosti
wzáctné, a w skutnych takowých se střowjch, naké virtus
desiderat / kterážto gest per se laubabilis, & sine qua
nihil laudari potest.

Nebo wzhljdnemeli na Naučenj onoho wznessené
Křůže Sicerona, kterýž nám přednássy dvě wěcy,
quæ hominem possunt locare in amplissimo gradu
dignitatis, zde obědwě nalezneme / wkáže se Imperato-
ris, wkáže se také & Oratoris boni; pozná geden každy
w prawdě, že retinebantur pacis ornamenta, repel-
lebantur & belli pericula strze ně. W tom nám o-
swjenci Dci, otwřragi Bssy rozličné paměti History-
cké: Nahljdneme nejprwe do písem Prusských / když
na Křestianskú Wiru obrácenj byli žli a zauffali Pru-

teni. Tam Pan Gindrich z Lichtnsteyna wyslán
byl s nemalým Bogstem od Frydrycha Knížete Ka-
tanského na pomoc Mistru Pompowi, a to Léta Pá-
ně 1245.

Konž Bladislaw Hagello Král Polský bitwu
wedl s Říjowniky/ byl Commendatorem welikým
w Prusých Pan Kunrad z Lichtnsteyna / a ten byl
Léta Páně 1410. z poručení Neytowžššého Mistra
Pruského, z Rakaus do Prus welké Bogsto Lidu
Kytjčského wywedl na pomoc proti Polákum a Lit-
wanum / s kterýmžto Bogstem statečně sobě počina-
gic, zabit, y Lid geho wesskeren pomordowan byl :
Ti wensš gmenowanj Páni, náležitě Auřad boni Im-
peratoris spravowali.

Obrátim se k těm také, kteržž boni Oratoris
gmeno a sláwu sobě, y wzáctnému Kodu swému zey-
skali. Za panowanj Wácslawa Gysarce a Krále Če-
ského, nakž to obšširné paměti mnohé Margkrabstwi
Morawského wyprawugi, Zřízení Zemské, sepsané
od onoho slawného Heytmána Zemského w Marg-
krabstwi Morawském, Pana Jana z Gymburku, a
na Towáčowě/ kteržž mezy ginými Pány wychwa-

luge Pana Gindřicha z Lichtnšteyna a na Nyklspurgku / proto. že byl Kailowiskem Wlasti ony, a ochrán-
cy Práwo a swobod gegi / potom Pana Krystoffa z
Lichtnšteyna a na Nyklspurgku, a to okolo Léta 1412.

Za KATHYÁŠE Krále Bherškého / Pan Gindřich z
Lichtnšteyna, byl weliký ochránce Margkrabstwij
Morawšského w nepokogi onom / když Dwa Krá-
lowé nad Čechy panowati chtěli / haktž to paměti roz-
ličné wkazugi.

O Panu Hanussowi z Lichtnšteyna a na Nykl-
spurgku, některé Listy Krále KATHYÁŠE obšyrně wy-
prawugi / kterýž gsa Kailowiskem Gyrfwe Swate,
postawil se proti nowým Aposstolum času onoho / to
gest. okolo Léta Páně 1484.

W Létu Páně 1490. za panowání Wladislaw
Bherškého a Čžského Krále, o Panu Krystoffowi z
Lichtnšteyna mnohé paměti zněgi / genž w Službách
wžitečných a prospěšných Margkrabstwij Moraw-
škému býwal.

O Panu Linhartowi z Lichtnšteyna, okolo Léta
Páně 1524. za panowání Ludwiska Krále Bherškého
a Čžského, mnohé gsau paměti / kterěz o weliké lásce

geho

geho wyprawugi proti Wlasti své milé, Margkrab-
stwi Morawskému.

Za panování Cysáře Ferdynanda Bherského a
Českého Krále / okolo Léta Páně 1534. Pana Gi-
řího z Lichtnsteyna a na Wilbrstorffě / Pana Lin-
harta z Lichtnsteyna na Nyklispurgku / Pana Jana /
Pana Krystoffa připominagi paměti obzvláště / kte-
řížto Páni wssickni, wedle znění paměti, Oratoris bo-
ni & Imperatoris officia neb powinnost wykonáwali.
Mnoho gessě giných Předkůw Bassy milosti wyhle-
datby se mohlo / Panuw wzácných, o njchž pamět
lidská, jako Geho milost Pana Crazyma z Lichten-
steyna na Lednicy, Geho milosti Cysářské Raddu /
Pana Jana Septimusa z Lichtnsteyna na Rabstur-
ku / Pány w Hrdinských skutech slawne, zvláště
w gegich Letech mladých.

Tež y Pana Hertmana z Lichtnsteyna, na Lednicy
a Wolfferstorffě / Pana Duce Bassy milosti Ney-
milenskýho / kterýž Bassy milosti wěk Mladý tak wy-
chowati ráčil, a w takowých skutech wycwěciti dal /
nakými se předkové Bassy milosti stwělili: Neuprwe
mladost flečendo ad prudentiam / znagie quòd pru-

dentia nihil homini dulcius, aut lagaci ac bona mēte
melius, naž mlúvsi Cicero. A že se Gcho milosti
zdálo: Quòd multò plus adferre dignitatis res mili-
taris, quàm Iuris civilis gloria / Na dvoře Neny Zas-
něgšsýho Arcnknižete Nathyáše / Pána Královských
a Heroistých myslí plněho, wyprawitossy w tako-
vých skutech / Bassy milost miji chtěl / s kterýmžto
Pánem w náké gste pericula wstupowati ráčili obššyr-
něgšsýho místa k wysloweni toho gest potrebi.

Takový progres slavné chování netoliko oněch
slavných Předků W. M. ale y samé Osoby W.
M. k tomu nune přivedl / že gsem těchto Dwanácte
Tabul Běhu Lidské pod Tytulem Bassy milosti na
světlo wydal: kdež ab infantia, pueritia, & Adoles-
centia fontem virtus má / berauc přizeti eum pruden-
tia & sapientia, a vžitet weliký řemto Kraginám čini /
Což gedenskaždy na osobě Bassy milosti poznáwa:
Pročez y od nepřemoženého Gysáře na takové místo
posazení býti ráčíte / z kteréhož, iudicio & consilio W.
M. totum Imperium contentum byt může / a to
proto, že maxima vis vetustatis & consuetudinis la-
borum, magnus campus ad servitia Reipub: & a /

pertus cursus in Domu Bassy milosti gest. K to
wssemu quod non solum patriam, sed & ipsum gu-
bernatozem patriæ ornat; Nebo z maudrych Sena-
toruw a Kadd, Králowé chwálenj býwagi; mohau,
zagisté Senatozes prudenter edocti přewrátiti ono-
mu sentenengi Synerona kterauž on byl napsalna tato
Słowa: Consilium et prudentia armis bellicis pra-
feruntur. Toho se dočekali Léta násse, že maximæ
Respublicæ labefactatæ á senibus, sustentatæ &
restitutæ per adolescentulos budau. Za težhá Pána
Boha, nakožto neymenšj Služebnj Bassy milosti,
prošyti budu, a přitom za dobré zdrawj, aby společně
z Segmilosti Panj Kanželkau Bassy milosti wsse-
hynakého potěšenj dodáwati a popříti ráčil / pama-
tugje na slawné Beneficia Segmilosti Pana Dtee /
Beho milosti Wysoce Broženého Pána, Pana Jana
Semberu z Szerne Horn a z Boskovic, Beho mi-
losti Gysářské Kaddu, kterýž mně za času dobrého
zdrawj swého, Pánem milostiwým býti ráčil. Pro-
čterěžto dobrodinj mex Camenæ mlčeti o něm ne-
budau, a s tim Bassy milosti od Pána Boha wsse-

litěho potěšení na tento nový Rok winšuji. Da-
cum Pragæ vigesima sexta die mensis Februarij ,
Anno Millesimo , Sexingentesimo primo.

Wassy milosti mého milo-
stivého Pána

*Dva krasnych potěšení v tomto
číslejšího v pány bratry přisly
dijte*

Povolný Služebníř

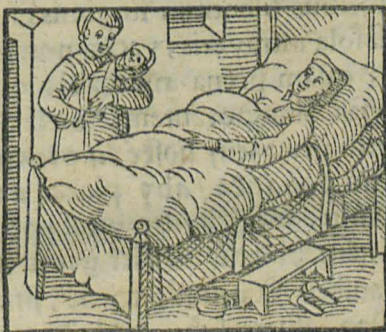
*Jem užijně. Vů venci
Sageden štint vof kú
Sochú*

Bartoloměj Paprocký z Slogol
a z Paprocké Woly.

První

A Prvny Tabule věku lidského, genž gest Nar
rozenj Člowěka.

Znát že se Člowěk ne na rozkoš rodij,
Neb pláčicýho Matě na Swět plodj.

Awa se winen Člowěk newinný a
w nowě narozený, ne zprowinněnj swěho / ale
zprowinněnj Prvnych Rodičuw swých, Adama
a Ewy / a plácem takowým přivozuge k to-
mu Stwořitele swěho / že pro newinnost a pokoru tako-
wau, Andělí swé, gesto před Trunem geho swatým sto-
gj, na straž genu posylati ráci / kteříž geho ostrihagi a
chránj, a w Pláci tom, jako y giněho každého Člo-
wěka hěššněho weliké magj oblíbenj / jakž wyprávuge
Swatý Bernart w gednom Kázanj swém takto kauce :
Delitiae sunt Angelorum lachrymae nostrae, & delectabiles

lachrymæ pœnitentis. Gistê gest dobrotivý a milosrdný Pán / kterýž pro vtrocený hněvu svého, dáti to račil přirozený lidskému, že pláčem lidským vtrocen býti může.

Protož o něm napsal Swatý Jeronym, předkládage moc Slz sřdečně wylitých: O lachryma humilis, tua est potestas, tuum regnum, tribunal iudicis non vereris, amicorum tuorum acculatoribus silentium imponis, non est qui te accedere vetet, si sola intraveris, vacua non redibis, magis crucias Diabolum, quàm poena infernalis; quid plura? vincis invincibilem, ligas omnipotentem, inclinas filium Virginis. Uaučilo se tomu přirozený lidské / a protož přicházegý jeho na Swět k tomu ponauka / aby plakal a wolal tím pláčem newinným k Pánu, kterýžby ho vzal pod svou ochranu / což snadně při něm obdrží / vřázej genu milost a lástu, ne innocens est manibus & mundo corde, snadně obdrží misericordiam à Deo salutari suo, yatz Dawid w Žialmu 23. napsal.

Wědoma pak wěc gest / že netoliko Wět ten pláčem milost v Pána sobě obgednáwa / ale y gin: pláčem Petrus dosahl lásky při Pánu / Petrum ter negantem, amara in locum restituere lachrymæ, dří Swatý Bernart. Wědomá kládá wice písmo / pláč toliko geho připomýna, yatz poznamenal Swatý Ambrož super Lucam lib. 9. řka: Lachrymas Petri lego, satisfactionem non lego, sed quod defendi non potest, abluí potest. Z čehož porozuměti slusý / že pláč z krausseného Srdce pocházegýcy, smeywa hřích / kterýž wygewiti Cilowět se osteycha: Což y patrněgšy gest z slow téhož Doktora takto zněgýcych: Lavant la-

chrymæ

chrymæ delictum, quod voce pudor est dicere vel confiteri.
lachrymæ veniam non postulant, sed merentur.

A tu se podivici náleži obyčegi tomu starožitnému, kte-
rýž někdy byl mezy Lidmi / totiž, že při Narození Dětátek
gednoho každého plakávali a kvílili, z přičiny té/ že se na-
rodilo k wffelizakým aukostem a bídám, gýchžto již oni
byli okusyli. Naproti tomu dosti opatrně při Pohřebích
dobré wíle a Swadby s plesánjm wykonávali / jakoby
tím znáti dali / že se z toho radugi, že ten Czlowěk umrlý
již zbýl wšech starosti, a dosahl wěčného pokojge w Ne-
bestém Králowstwj.

A Tabule Druhá wěku Lidstheo / kdž totižto Czlo-
wěk k Sedmi letům přichází, a swywolně pohráwa, pak o
Geljnek hogně wychowaný.

Nedlauho Dítětky budete pohráwat
Kusíte na se giný spúlob bráwat.

Socrates onen wznesseny Mudřec Pohanský,
Sopatrné dáwa naučenj Rodičům / aby Děti své hned
z Mladosti te wssemu dobrému měli, takto mluwice :

Optimè natis ingenuisq; potissimum adhibenda est recta in-
stitutio. Třeb gestliže tím prodliváno bude, a ne tak wy-
věčený mladý Wěk pomine / wíce z nich žalesti, nežli ra-
dosti neb potěšenj mjeti budau Rodičowé, yakž ten též
Mudřec dokláda, řkauce: Felicissima quæq; ingenia cor-
rumpuntur inscitia instituentium, qui mox in equos, mox
vertuntur in asinos, quòd erectis ac liberis imperare nes-
ciant. A proto samé, sám na se prácy tu wzal / opustiw
wsseliyatsá giná zanepřázdňenj / sám Dítěty dobrým hura-
wum a obyčegum chwalitebným wycowal; W kte-
rémžto zanepřázdňenj tázan gšauc / proč raděgi nesseriti
wěcy těch, kterězby byli obcy prospěšněgššy: Odpowědel:

Utiliorem cum esse civitati, qui multos efficeret idoneos
gubernandæ Reipublicæ, quam qui ipse rectè gubernaret.
Tzehož potwurzuge y Arystoteles poraučege: Aby w wětšy
pocitwosti držánj byli Præceptores nežli Rodičowé / quòd
ah his tantum contigisset vivere, ab ijs benè vivere. Třeb
oni Dítěty sobě swěšené te wssemu skutkum chwalitebným
wedau / ge wssemu dobrému wycůgi, a od zleho wzda-
lugi / tak že giž wzrostauce, wědi yakby mohli žiwot
swůg chwalitebně wykonáwati. Protož dobře powědel
tázaný Král Lacedemonšský gšauce: in quibus præcipuè re-
bus pueri institui deberent: In ijs, inquit, quibus usuri sint,
quum ad virilem ætatem pervenerint. Dal tím znáti Ro-

dičum

dicum aby Mladež ne k ledayatynis sprostnym věcem od-
dávali / ale k takovým, kterézby potomně y gjm byli pro-
spěšné, y Wlasti: Czemuz rozuměla y ona Lakonka /
kteráž widance Pani gednu w Sfatech znamenitých, njmiz
se chlubila, proto že ge sama wlastnjma Rukama učinila /
přivedla své Čtyry Syny w obyčejech výborných do-
bře wyewjčene, a řekla: Hujusmodi decet esse honestae
probacq; mulieris opera, deque his tollere animos & glo-
riari: Ukázala, strassugic Peychu gegi, nullum opus esse
praeclearius, quam filios & filias honestis moribus instituere,
ne k té powaze, aby Dcera pohljádala na Ocas yato
Liska, zdaliz se za nj křtaltowně wlece / a Syn aby wzhlj-
dal gestliže dobře Klobauk s sedrpuffem na Zlawě leži:
ale k tomu ge potahowati náleži / k čemu že přirozenj ge-
gich nachýlné gest budeš uznawati,

A Třetí Tabule věku Lidského, když totižto již
Mladež k wzrostu přichází.

Gjim nawře Hrnc w nowě kupowany,
Tim bude zapáchat potřebowany.

Rátky Werš, ale potřebuge vvráženj wel-
 kého: Konečně potřebi Mládezi dobrých mrawu
 následowat, tak aby gim dobré obyčege y w přiro-
 zenj obráceně byli/ neš nenadarmo Cicero mluwí: quem-
 admodum corpus medicina, sic animum doctrina curat:
 potřebj bráti příklady oněch dáwnjch Múšuw a slaw-
 ných, v nichž ctnost místo měla, a z gegich naučenj a rad-
 dy potřebi Mládež wycowati. Demetria Phalerea radda
 gest w tom takowá, Múže toho kterýž z věcnj Teofrasta
 t té wyweyssenosti přišel, aby Rodjcowé Mládenečuw wy-
 sokom yslnost na Vzde pozdržowali, říkáuce: Adolescentum
 fastuosorum sublimitas in educatione amputetur/ poněwadj
 yáť onen Poeta napsal:

Quo semel est imbuta recens servabit odorem

Testa diu:

Čzemu mladeš přiwýkne, téhož se y na potonně časj
 držeti bude. Nepotřebi tu welké msti w zezřenj na Bo-

hatsřw]

batstwj a statky sšyrotě / dostane Bohatstwj ten, kterýž
wychowan ctnostně, a wšsem dobrým spšsobum wysćen
gest / yakož maudře o tom napsal Cicero. Virtute qui
præditi sunt, soli sunt divites.

Swatý Ambrož neyprospěšněgššy Mladenečkowi oby-
čege a mrawy wyčeta takto: Honor Adolescentiū est, timorē
Dei habere, parentibus deferre, honorem habere seniori-
bus, castitatem tueri, humilitatem non aspernari, diligere
clementiam & verecundiam, quæ ornamenta sunt juvenilis
ætatis. Těmi ctnostimi gšauc okrásšlený, nebudeš mocy
pošlesnauti w Letech dospěleyššých / čehož se přidržel w
mladosti, téhož se přidrží y až do starosti / kteráž o wšsem
nemuže býti w wzáctnosti, gestliže ona nebyla w báznj a
w cwjčenj. Sicut fructus, dš Swatý Cyprián, non in-
venitur in arbore, in qua flos prius non apparuerit, sic in se-
nectute honorem legitimum consequi non poterit, qui in
adolescencia disciplinae alicujus exercitatione non laborarit:
disciplina igitur absq; obedientia, qualiter fieri poterit? A-
dolescens ergo sine obedientia, adolescens sine disciplina
est. Protož nechť wššetřuge toho Otec gedentkaždý, ktes
řakby Syny swé co nešlepegi wychowati mohl, a k tomu
nakloňowati, cožby gím někdy bylo k sláwě, a ne k zaham-
benj / kterěz na wět starý pro zlé wycwjčenj Mladosti pře-
chází. Indigně transacta Adolescencia, odiosam efficit se-
nectutem, & honestě acta superior atas, fructus capit au-
thoritatis / to wšše přemeyššlegic, napsal in Epistolis Cas-
siodorus, čemuž y geden každý snadně sám porozuměti muže,
maličko wěc dotčenau přemeyššlegje.

A Tabule Štvrtá věku Lidského, kteráž se nápo-
dobně na Mládež vztahuje.

**Chťe aby Mladost neměla radosti,
Kof bez podletí žádaš viděti.**

S Byčegná věc gest popustiti trochu Vzdý
Mládeži giž tak podrostlé / tak aby vjwala svého
Wěku tom wewššy Vctiwosti a bezššlody / což o-
patrně Rodičowé y Poručnjcy dopaussčegi / poněradž
yako wěk starý má své obyčege, tak y mladý přidržuge se
spůsobow sobě příslušegých, a dobře Cicero powědel :
omnia aliorum causa generata sunt, ut fruges atq; fructus
quos terra gignit, animantium causa: Animantes autem
hominum, ut equum vehendi causa, arandi bovem, venan-
di & custodiendi canem; ipse autem homo ortus est ad
mundum contemplandum & imitandum. Z té příčiny ha-
něl Diogenes Megarenský / kečijš příkře Syny své wy-

chowa.

chowawali / mluwyc: se Megarensis alicujus arietem esse
malle quàm filium, neš gym byli jako libegssy a v wētssy
pěci Beranj a Owce nežli Synowé.

Nepotřebná gest takowá přisnost / nechť má něyake mjs-
sto ta mladosti wešle swýwolnost, nechť vžiwa na čas
swé radosti, wšak we wšy poctivosti: Nepotřebis scho-
wawati Zbraně aby s njneměla sobě possermiclowati, ale
ne wšfetečně, ne zezlosti az zauffalstwi / což dobře Pericles
Athensenský wyswětluge, řkauce: Non oportere in urbe
nutriri Leonem, si autem sit alitus, obsequi ei convenire,
a to pro přičinu tu mluwiti zwykal, ut juvenes præcipuè
Nobilitatis & concitati ingenij refrænarentur, nimio verò fa-
vore ac indulgentia profusa pasti, quò minus potentiam ob-
tineant, impedirentur.

Když tehdý řdo, a zwlásstě něyake Drozenosti, k tomu se
má obyčegně řčemuž wěk takowý potahuge / náleži to
gemu nezbraňowati: Stultum est & inutile, eas obrectare
vires, quas ipse foveris, prawi Pericles, Aleradda w tom
gest / aby té radosti a obwěšelenj takowého spolu s Lidmi
w dobrých obyčegech, práwě dospělými vžiwal / čehož ya-
sný příklad máme na Otcy onom, o němž wyprawuge
Plutarchus, že spolu s Synem swým wšfeliyake řospo-
dářstwi spravowal / s njm ře wšsemu dohlidal / s njm y
Řoňum, Řrawám, Wolum y Psum gisti dáwal, a slyšse
proto domlawánj Přátelůw / odpovědel: Desinet citius
cum senibus colludens, quàm cum æqualibus.

Aniž gemu slusly zbraňowati šstědroty mirné, wšak
tak, ne major sit benignitas quàm facultas, nam qui beni-

gniores esse volūt quam res patitur, primò in eo peccant quod injuriosi sunt in proximos. A proto dáť skrowné a s chuti y brzo : gakž radil Synu swému Democritus. Si inquit benè mereri de aliquo voles , citissimè da, mora enim ingratum redditur & parùm amabile quicquid dederis. A potomně kufugie střédrotu geho / dal mu Penize aby ge rozdal komu by se widělo / kterýž počal hogně rozdáwati, a Otec povolaw hō, rozkázal mu činiti počet, mnoholi gest komu co wydal / odpověděl Syn: quod dedisti, non eget numero : W tom pať wewšsem náleži se vzdalowati od sniľstwa a křauposti, neb wedle Slow Ciceronowých Luxuries & Avaritia impellunt hominés ad malefícium.

A Tabule Páta wěku Lidského, když giž totizto gi-
stým způsobem žiwot swäg wšsti mýni.

Wšickni Wnšlwy na tom bĭdnem Swětě,
Možněgšy wždycky nuzněgšyho hñete.

Bo wykonání Dwadcyti Let Mladence wěku/
divné myslivosti w hlavě geho panugi, potahuge
ho k sobě Venus, kterěsto hlasu potřeba nesyfeti /
neb ona gest mater malorum omnium, cujus blanditijs cor-
rumpuntur quæ natura bona sunt / gegizto hlasem capiuntur
homines, yakž prawi Kato major, ut pisces homo / a
gsauce tak od nj zachwácenj / nihil altum, nihil magnificum
ac divinum suspicere possunt, nam suas omnes cogitationes
abicerunt in rem tam humilem & tam contemptam. Cic:
in Latio. Stogi z druhé strany giné cupiditates, kterěz
těhoz k sobě látagi a laudi, ale sstiasný gest ten kterýz z těch
wssěch sydel vycházy, a každěmu gich se sstřiti přislussy.
Omittendæ enim sunt, dġ Cicero, voluptates omnes, relin-
quenda studia delectationis, ludus, jocus, convivium, sermo
etiam penè omnium familiarium descendus, quæ res in hoc
genere homines à labore studiôq; deterret.

Uabada tolikěz cupiditas venádi buď apros, buď agnos zġ.
Kterážto cupiditas právě z myslí a z Srđce heroytského po-
cházy / té může býti misťo dáno, a tau se může Mysl takowa
obwěselowati, wssak ak ge wždy mjrnost w tom; neb zná-
mo, k čěmu přivedla nemyrna chtiwost k Lowu Helymum
& Panopem Comites Siciliae, a neb Lausum illum debel-
latorem ferarum, onschz Vergilius / neb Niciam, kterýz roz-
pustiw Psy, a za Zwěti chtiwě pospichage, vpadl do Chně
Dhljřum připrawěného, a shořel w něm bjdně; ale ney-
wěssy k tomu náchylnost byla onoho Mithridata Krále
Pontského, kterýz objrage se lowem wstawičným / Sedm

Let pod žádnau Striehan nebyl: Wšak wždycky chwali
 trebnějšy gest w tom moderatrix rerum omnium tempe-
 rantia / neb w té nujře časlo ledyžakés nestěsti incautum ra-
 pit, yakž se přihodilo Adonidi, o němž i. de Arte, A k tomu
 vynalezené gest takowé w myslivosti zanepráždněnj, pro
 exercitio, studiocy Virginitatis, & otij vitandi causa, prokte-
 réžto přičury sáme na low wygizdėti zwykal onen Hyp-
 politus filius Thesei, o kterémž Ovidius libro 3. Metamor-
 phoseos obšyrně wyprawuge.

A Šesta Tabule wěku Lidského, kteráž se wztahuge
 na čas ten, w němžto se Eslowik ke 30. letum blysi.

Zdalž lip není po sláwě dychtiti
 Než marně sedie s hanbau wěk tráviti.

Uey

Už předněšsy mezy všemi Římaný Orá-
 tor Cicero, máge zřensj na čas věku takového /
 dvě věcy genu přislussegúcy a přibodné býti wy-
 pravuge, kteréž in Oratione pro Murana těmito slovy
 předřirá. Duæ sunt artes, quæ possunt locare homines in
 amplissimo gradu dignitatis, una Imperatoris, altera Orato-
 ris boni: ab hoc enim pacis ornamenta retinentur, ab illo
 belli pericula repelluntur. Těch tehdy slussy se přidžeti
 Cílowěku k dotčeným Letum přicházegúcyemu / aby tudy
 k slávě přišel, a Wlasti své spůsobil bezpečnost, sobě pat-
 gmenó wěčné. Rei militaris (dq dále gmenovaný Cicero)
 virtus, praestat ceteris virtutibus, omnia nostra studia & hæc
 forensis laus & industria latent in tutela ac praesidio bellicæ
 virtutis, a piššye obššyrněgi o té Řytjiské etnosti / vřazuge
 to, že věcy všedky quæ sunt in Imperio, in statu civitatis
 ab ijs defendi & firmari putantur, qui militari virtute an-
 tecellunt, a k tomu doklada zgewně / že w mnohém wěššy
 slávě a wřáctnosti postaweno gest Oměnj Řytjiské, nežli
 Oměnj kteréž se tkne Práw a Zřázenj Zemšých. Neb
 totizto ten kteréhož Práva zanepřáždngi, próto toliko y
 šnu sobě odnjmá, aby řádagjcem se s dobráu Raddau spo-
 mohl; Keť pak w činech Zřidinských práwě šuffeny, což
 giného přiemeššli, gednom to / aby nepřitele Wlasti své co
 neyrychlegi zahladil, a Wlasti swau milau od vřrutenštwj
 wyswobodil: Onoho Rohauti domácy, toho w Poli le-
 žicého Buby a Trauby zřšna šudi / onen šytuge štrany
 protivné k Šaudu / ten Wogššo wywěuge, kterékby mohlo

porazyti Tlepřitele / onen toliko ty, kterýž od něho Radu
žádági y kupugi, ochraňuje/ ten pak Wlasti celau y wesste-
ren Lid ostřihá snázně a pracně, a wssyckni aby pokogně
se wssy bezpečnosti žiwi byli / oto wsluge. Toť gest ono
Umění kteréž gednoho každého wyzdwihuge, kteréž dáwa
sláwu a gméno wěčné/ za kteréž se žádný styděti nemuže,
poněwadž slawné gest a wznesené, anic neni wzáctněg-
ssýho yako býti na tom hrdinským neš Zieldnyšským
Chlebě, k kterémuž aby wěk Tabule této nachýlněgssy byl/
potčeba y za Mladosti k tomu přihljdati / neš dobře Cic
de off: mluwí: že ani Lékari, ani Zeytmané, ani Ržečnjey
nic chwalitebného spůsobiti nemohau bez obyčege a cwj-
čenj, a 1. de Oratore dokláda, usus frequens superat omniū
praecepta Magistrorum.

**A Tabule Sedmá žiwota Lidského, když totižto
Člowěk ke Čtyřidceťi letum přichází.**

**Práva gsau rovně yako Dawučina,
Wrabec prolitne a na Krausse winna.**

W tom,

W Tomco wěku postawený gšauc Czlowěk,
bledi se přidrjeti wsseliyateho pořádku / aby od
Lidj maudrým byl zwán a w uctiwosti držán / a
napracowawšse se w mladosti / nyní odpočinuti wyhle-
dáwa: Wssak nic méně wklazuje to na své osobě, což
byl někdy Mudřec Pohanský propowědel, řkauce: Ea-
domus quæ ratione geritur, omnibus instructor est re-
bus & apparitor, quàm ea, quæ temerè & nullo consilio ad-
ministratur; Chceť mji w Domě svém řád / tak aby
wssedko geho maudrým Czlowěkem býti oznamowalo / a
netoliko gest žádostiw toho / ale y Sausedy své tím pře-
weyssi mji / Práwem ge wtiskati wšyluge, škrz kteréž y o-
možněgšsy se potaussy / sinj wsseliyateho štěstí sprobo-
wati, a w tom připadne prehlisowost možněgššyho, kteráž
wsselitá geho myšlenj potlačuge. Protož potřeba tēm
mji se na peči, a poslechnanti raddy Seneky onoho, kte-
rauž dáwa gednomu každému, pissye de quatuor Virtuti-

bus takto: Si prudens esse cupis, in futura prospectum in-
tende, & quæ possunt contingere, animo tuo cuncta proponere;
nihil tibi subitum sit, sed totum ante prospicias: nam qui
providens est, non dicit, non putavi hoc futurum: **A**
mluwjé o ténj dále dáwa weystrahu slowy takowýni:
Si prudens est animus tuus, tribus temporibus dispensetur;
præsentia ordina, futura prævide, præterita recordare. Na
qui nihil de præteritis cogitat, vitam perdit; qui nil de fu-
turo præmeditatur, in omnia incautus incidit.

Sťiasťný gest ten, kterýž žiwot swýg wedle naučenj ta-
ťowého sprawuge, pamatujice na wěcy pomínulé / v
šťetugie těch, kteréz před njm gsau, a na budaucy niťat;
neza pomínagýjce: Quicquid enim, dýj dotčený Seneca, à
Sapiente diligenter prævidetur, quum ad rem agendam per-
uentum fuerit facilius superatur atq; decernitur: melius
namq; est ante tempus occurrere, quàm post vulnus datum,
remedium quærere: **R** tomu Cicero dokláda: Non po-
test esse jucunda vita, à qua absit prudentia.

A Tabule Dřmá wěku Lidřského, kteráz se k Pade-
řáci Letum chepřli.

Když nechce štěstí, y Kozím vpadne,
Fortuna Swětem a ne náš wtřp wládne.

Gestli

S Estližet Sstěsti do Padesáti Let lastawau
Lwác nevtázal, a pro nestálost ge° gessťe dostacku ne
máš, spokog giž žádost myslí twé, a poslechnj slow
Augustýna takto mluwícýho : Divitiæ sæculares si desunt,
non per mala opera quærantur in mundo ; si autem adsunt,
per bona opera serventur in coelo : animum virilem & Chri
stianum, nec debent, si accedant, extollere, nec debent fran
gere, si recedant.

Tak a negináč sluffy nestáleho Sstěsti wrtkawost sná
steti / onot dá Bohatstwý, onot wywegssy, a zas nenadále
onot odegme Bohatstwý, onot ponži. Ludit de suis
muneribus fortuna, prawi Seneca, & quæ dedit aufert, &
quæ abstulit reddit, & tamen neminem occupat nisi hæren
tem sibi. Daremná Vladege toho, kterýž w gegi lásce
auffa / omylné gsau dary gegi / nic lepšýho, gedny na
swém přestáwati, jakž Cicero mluwý Paradoxo ultimo :
contentum suis rebus esse maximæ sunt certissimæq; unius

cujusq; divitiæ. Magjce pak dokonalau wedomost o ne-
šťálosti Sšťesti / zdaliž kdo bude moey na ně spoljhati, a
wněm naděgi swau zakládati / zwlássťe řdyž wšsem zná-
mo, fortunam toliko fortitudini adjumento esse. Není
owšsem, yatz gšem powědel, nic lepššyho, gednom přestati
na tom / cožkoli Pán Bůh konu dáti ráčil, a pusiti nymo
sebe wrekwost Sšťesti / kteréz nic giněho newnj, gednom
ponženeho wyzdwihnauti, a wyzdwiženě zase s zarmutě
ponžiti. Protož mandře Cicero. O volucrem fortunam,
quam citò omnia ex latitia & voluptate ad luctum & lachry-
mas recidunt. A 2. de Divinatione: nihil est tam contrarium
rationi & constantiæ quam fortuna, cui non sunt omnia com-
mittenda.

**A Dewáta Tabule wěku Šlowěčűho, kteráž se tkne
Šlowika giž Šsedesáte let magicűho.**

**Někdo má Zlato, má Perli y Šfaty /
Ale kdo na swým přestal ten Bohatý.**

První

Druhá stránku věku přecházející Cizlověk, ne
 v giny se zdá býti postavě, gednom yakoby na gedne
 Noze stál, a té toliko genu jakožto zdravé vžívati
 slusny: Nebo konečně giž desiderium terrenum arefactum,
 protož in solo pede amoris Dei tota virtute státi má / a to
 nečně giž Doha Druhá, to gest milost Swěta tohoto, y
 wsseliyatyých rozkossy geho, kteráž geý k Zemským věcem
 wodila, poklesla gest a wvadla. Z přičiny té / nic giného
 nemá přemegssleri Mysl geho, gednom kterakby druhau
 částku žiwota swěho w pobožnosti wykonál / nad hěšchy
 w mladosti spáchanými želel, a toho litowal, že w nich
 swé měl oblíbenj, a zanechal skutky pánu Bohu milé a pře
 gemné / wždy k němu wolagýce o smilowánjne tak Vstý
 yako Srdcem: Než diš Swatý Řzehof: Valentiores
 voces apud secretissimas aures Dei, non verba faciunt, sed
 desideria: Takové žádosti Pán Bůh sobě oblubuge, yakž

wyprawuge dotčený Biskup: Aternam vitam enim si ore
 petimus, nec corde desideramus, & ore tacemus, tacentes
 clamamus. Kteréžto pilně potiebi vsetřowati / aby ne-
 zachwátıla Srđce Lidské duritia mentis obstinata / kteréžto
 wyprawuge býti tres species Doktor Hugo, ikauce: Tres
 sunt species obstinatorum, prima eorum qui ex correctione
 non proficiunt, secunda eorum qui excommunicatione de-
 teriores fiunt, tertia eorum, qui emendationem promittunt,
 sed non faciunt: A dokládagice příklady, mluwý dále
 takto: Ex correctione Manasses factus est melior, Nabal
 ex commonitione deterior, Pharao ex afflictione durior.
 Tut owšem slussy pamatowati na poslednj Paňkt žiwota,
 a wždy rozmegšleti slowa oná Doktora Swateho, kteráž
 tapsal w Rnihách de vita contemplatiua takto: Actiua
 vita habet sollicitum cursum, contemplativa gaudium sempiternum;
 in hac contemnitur mundus, in illa videbitur Deus.

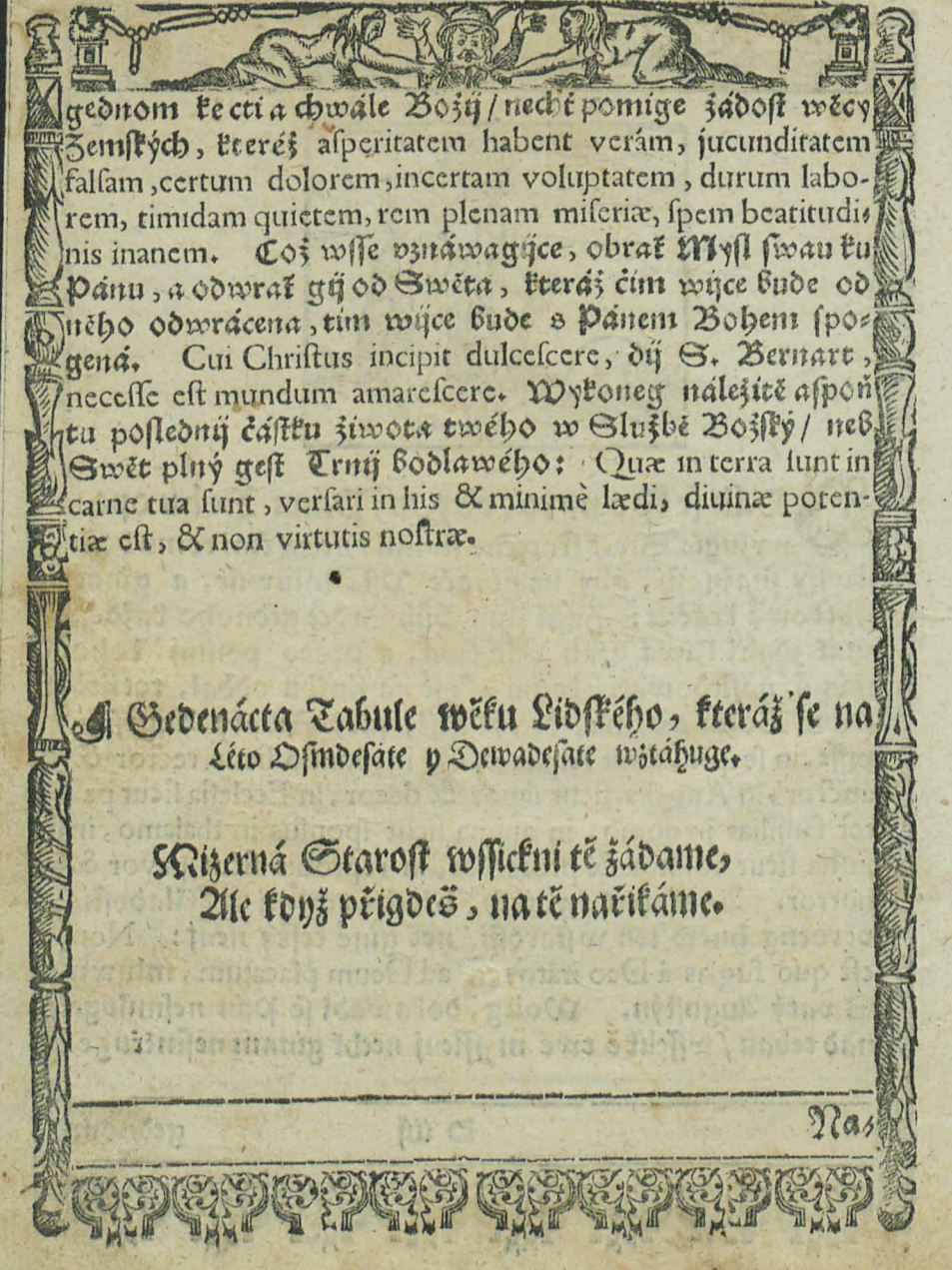
A Desáta Tabule Głowěka giž Sedmdesáte Let
 magicých.

Bestliže Bsta Boha wyznáwagi,
 Nechť ho n skutkowé nezapiragi.

Vdali

Dáti se kdo nato, aby giž Pánu Bohu opo-
vržugie Swět skutečně slaužil / necht činj tomu dosti
sewssy snažnosti, aby ne gináce Vsta mluwili, a gináč
stuckowé kráčeli: Znáť Pán Bůh Srđce gednoho každy,
znáť zdalž křiwá gsau Vsta twá, a proto pomnj toho
mjníš následowati / tomu gsý se na službu oddal, totize
Pánu Bohu twému, kterýž gest, jakž Swatý Augustýn
pisse, in se ipso, sicut Alpha & O. in mundo sicut rector &
auctor, in Angelis sicut sapor & decor, in Ecclesia sicut pa-
ter familias in domo, in anima sicut sponsus in thalamo, in
iustis sicut adjutor & protector, in reprobis sicut pavor &
horror. A tak, hněwallis ho hřějchy twými w Mladosti /
wřrocug hněw ten w starosti / neš giné cesty nenj: Non
est quò fugias à Deo irato nisi ad Deum placatum, mluwýj
Swatý Augustýn. Woleg, dokawadž se Pán nesmiluge
nad tebau / wsseliké twé mysslenj necht ginam nesměruge,

gednom te cti a chwále Boží / nechť pomige žádost věcy
Zemských, kteréž asperitatem habent verám, iucunditatem
falsam, certum dolorem, incertam voluptatem, durum labo-
rem, timidam quietem, rem plenam miseriae, spem beatitudi-
nis inanem. Což wisse uznáwagýce, obrať Mysl swau ku
Pánu, a odwrať gý od Swěta, kteréž čím wýce bude od
něho odwracena, tím wýce bude s Pánem Bohem spo-
gená. Cui Christus incipit dulcescere, dý S. Bernart,
necesse est mundum amarescere. Wykoneg náležite aspoň
tu posledný částku života twého w Službě Božské / neb
Swět plný gest Trnůj bodlawého: Quae in terra lunt in
carne tua lunt, versari in his & minimè laedi, diuinæ poten-
tia est, & non virtutis nostra.

A Gedenácta Tabule wěku Lidského, kteréž se na
léto Dsmdesate y Dewadesate wztáhuge.

Mizerná Starost wssickni tě žádame,
Ať když přigdeš, na tě nařikáme.

eterna promittitur? quis labores carnis timeat, cum se in
perpetua requie noverit collocaturum? Tém toliko nechť
gest brozná památka Smrti / ti nechť w strachu stogi,
o nichž Iliodorius lib: 3. de summo bono, takto mluví:
Illi deplorandi sunt in morte, quos miseros Infernus ex hac
vita recipit, non quos coelestis aula latificandos inclusit.

W tom se srownawagi pisna Proročka s pisny Do-
ktorow Swatých / pekelná Propast požrá bezbožné, nes-
posluffné, neschetné, Owce bez Pastýře, y Pastýře take-
ty / kteráž poslánj nešťance, pohrdagi Wchnosti narize-
nau, a Owce z pravého Owčince wypuzgi. Tém nebez-
příčiny přehoště a přehrozné gest gmáno Smrti / poněwadž
miseros Infernus ex hac vita recipit. A ne bez příčiny pře-
radostný gest Lidem dobrým, pobožným a Bohabogicym
den Smrti / poněwadž latificandos aula coelestis includit.

Rozdílna gsau Sýdla po Smrti pobožné^o a bezbožné^o /
a wssak tak pobožnému, jak bezbožnému ustanowen gest
cyl konečný / ani tomu, ani onomu neodpusti Smrt / při-
padlali genyni na neschetného, hle po malé chwyl, ana-
zachwacuge y Bohabogného. Důwod toho w Knihách
Deuteron: cap: 31. pozustáwa / kdež Bůh wsemohaucy k
Moyššowí služebníkú svému mluwiti ráci: Ecce prope
sunt dies mortis tuæ, voca Iosue, & stete in tabernaculo tes-
timoniij ut precipiam ei &c. Posluffný byl wewssen Pánu
Moyšš, Lidu Izrahelské^o / prospěšný k oblíbenj přibodný /
a nic méně nechťel Pán Bůh změnití cyl Smrti genu w-
ložený / muselo wgti Tělo do Země, aby obráceno bylo
w Zem a w Prach, wedle Slow Páně, kteréz propowědel

cap: 40. Ecclesiastes: Quæ de terra sunt in terram convertentur, & aquæ omnes in terram convertentur.

Posseťme y na Daxida Krále / yjme z Prvnych Knih Královských jak následovala tehož Smrt, původem Saule / gemužto Dawid snadněgi mohl gi na Zlavu vvesti / ale nechtě zlým zleho odplacovati, mluvyl gest: Vivit Dominus, quia nisi Dominus percussisset eum, aut dies ejus venerit ut moriatur, aut in prælium descendens mortuus fuerit, propitius sit mihi Dominus, ne extendam manum meam in Christum Domini.

Wibec gřau známe slova trpělivého Joba w Rapi- tole Čtrnácty tato: Breves sunt dies hominis, numerus mensium apud te est, constituisti terminos ejus, qui præteriri non poterunt.

Uápodobně mluví Ecclesiastes cap: 17. řkauc: Deus de terra creavit hominem & secundum imaginem suam fecit illum, & iterum convertit illum in ipsam, & secundum se vestiuit illum virtute, numerum dierum & temporis dedit illi.

Gistá gista wěc, že cožkoli narozeno umře / gednomu každému vložen konec života, genž gest Smrt / gednom že skryta gest před Očima lidskýma hodina a čas, w kterémž na nedomniwagýcy připadne. Ewangelia nic gitého ne wypravugi, gednom estote parati / buďte pehotové / než se nadáte, ey den poslednj života přjgde, a Počet hodin vyplněn bude / kterýžto počet dnůw a hodin netoliko wšem hřissným vložen, ale wztahowal se y na Spasitele našeho Gejste Krysta / tak že y genu podle Člowněcnstwj wyměřeny s, l čas, o němž čini zmjntku Swatý Ján řkauc:

ce: Querebant ergo eum apprehendere, & nemo misit in illum manus, quia nondum venerat hora eius. **Uapó: Dobně mluvij w Kapitole Osmé:** Hæc verba locutus est Iesus in Gazophilacio, docens in templo, & nemo apprehendit eum, quia nec dum venerat hora eius.

Neomylna točisto zůstanau vloženj Božskj / a ne mylná b. si a budau slowa Páně: En ego hodie ingredior viam universæ terræ, & toto animo cognoscetis quod de omnibus verbis, quæ se Dominus præstiturum nobis pollicitus est, unum non præterierit in cassum **mluvij cap: 23.**

Jozue: Vložená gest wšsemu Petolenj lidškému Smrt / tať konečně žadného nemine / vřtanowený od Pána Behaťas Smrti / žádný Letáť moxy Biliť a Traňkuw rozličených ten cýl neodegme: Non est, dñj Ecclesiastes cap: 8.

in hominis potestate prohibere Spiritum, nec habet potestatem in die mortis. **A Swatý Pavel Apóstol Páně wolať Židům pišyc cap: 9:** Statutum est omnibus hominibus semel morti.

Posseť na neproměnědně vloženj / vloženo wšsem gednau vmějti / nemožné Dekrét tento změniti / ani chudý toho nevgde, ani Bohatý / ani Krásný, ani nepěťný / ani wywřssený, ani snižený / summau řewšsem vřtanowený toco přistupuge / nenj prostředku, njmžby se řdo mehl v. chýliti od něho. Contra cætera omnia aliquid tutum inveniri potest, at contra mortem omnes inhabitamus urbem immunitam, powědel onen Pohán Epicurus.

O smřtedlně přiliš přirozenj lidšké, a mnohem smřtedlnějššy, že ani o hodně Smřti giž giž přicházegýcy newi. Nescit, praví Ecclesiastes cap: 9. homo finem tuum, sed

sicut pisces capiuntur hamo, & sicut aves laqueo comprehenduntur, sic capiuntur homines in tempore malo, cum eis extemplò supervenerit. Ideo, tã napomina Spasýtel naš v Mathausse w Kap: 24. & vos estote parati, quia nescitis qua hora filius hominis venturus est. A Swatý Pawel k Cheslonyckým I. cap: 5. piše: Dies Domini sicut fur in nocte veniet. A nic méně bezpečně živo gest Cžlowěk mnohý / Bezpečně weseł nepamatuge na wěcy budaucy / Potlady shromáždage / stupuge Statky / stawenj znamenita wyzdwihuge, negináče gednom yakoby na wěcnošt zde žustáwari měl / ale s myšli welmi omýlnau, neb Swatý Jakub cap: 4. dñ. Tu autem quis es, qui iudicas proximum? Ecce nunc qui dicitis hodie aut crastino ibimus in illam civitatem, faciemus ibi quidem annum & mercabimur & lucrum faciemus, qui ignoratis quid erit in crastino: quæ enim est Vita vestra? Vapor est admodum parens, & deinde exterminabitur.

Tieni wíce mezy lidmi Messodamus, kterýžby, prossen gsa na dobrau wůli dne zegřegšsyho, profycýmu odporědel: Quid me invitas ad crastinum, qui a multis annis crastinum non habui, sed mortis adventum in singulos annos expectavi. Nasledowal w tom Muž onen znamenitý wčenj Swatého Jakuba, gmižto napomina Křestiany / aby ne tã důwěrně o dlahosti žiwota swého rozgivali / nybrž aby zegřevššým ani dnem gisti nebyli, wždy wěymintu tuto přidawagjce we wšech slowich: Si Dominus voluerit, & si vixerimus, faciemus hoc aut illud.

Potřeba wzkładati wěcy budaucy na lastu Boží / Božim

pušče

pusobem živi gsine / w Rutau Božskych život náš gest.
Pročez nepřislusny tak dauffanlivě mluviti, peněwad;
wedle řeči Apostolské / omnis exultacio talis maligna est.
Tepřigemná gsau Božské milesti slowa takowá / nelibezny
Pánu Bohu tak dauffanlivý hlas, kterýž náležita u od
nás ništi chce chwálu / tak abychem pamatugice na to, že
život náš w mocy geho gest vyzáwali / že tolikéz smrti
wedle libosti své zrusstyi ge y a odniti muže, kterýmž byte
spusobem spatřená býti mohla smreednost naše / kte
trauzto rozgimagic y vstawičně, nemohau než swatě živi
býti / nemohau než wisse pro pána Boha opustiti, yati
Swatý Jeronym mluvy: Facile ab eo omnia contemni,
qui se alsiduo cogitat moriturum.

W Smrti Tělnassych, kteráž ne tak Smrti jako siem nazwaná býti má.

Kapitola Druhá.

Sam Stwořitel Nebe y Země, Pán Bůh
wssemohaucy, dosti to nám zřetedlně vřazowati ráci,
že rozdelenj Dusse y Tělem neni Smrt, ale časny Sen,
řdyž Smrt siem girenuge, a vmirání spanj nazywa; což
e spatuge w slowich oněch, kteráž mluvyti ráčil k Mo
jssowi Dev: cap: 31. řkauce: Ecce tu dormies cum patri
bus tuis, & populus iste consurgens fornicabitur post Deos

alienos in terra ad quam ingredietur. Tat také mluví
ráci k Davidovi 2. Reg. cap: 7. cum completi fuerint
dies tui, & tu dormieris cum patribus, suscitabo semen tuum
post te, quod egredietur de utero tuo. A krátce we wšem
písmě Swatém, kdež se koli zmínka děje, buď o Králích,
nebo o giných wěrných služebnjých Božských, nikdy dolo-
ženo není aby umřeli / gednom že zesnuli. Tat 3.
Reg: cap: 2. napsáno máme: Dormivit igitur David cum
Patribus suis. A cap: XI. Dormivit Salomon cum Patribus
suis sepultusq; est in civitate David. A opět, ibidem, cap:
14. Dormivit Hieroboam cum Patribus suis. Ana giných
mnobých mistech negináče se o Smrti pobožných mluví /
gednom že zesnuli. Nad bezbožnými pak panuje Smrt,
nad těmi totižto, gesso swýwólne žíwí gšauc, wíle Bo-
žneplnj / wkrutenstwý swé protazugi. Ana takowé yaty
seň případa nechtě nahlédnau w List Aposstola Judy, w
němž napsáno gest: Vae illis qui in contradictione perie-
runt. Dobrým Smrt smrti není / ano žtetedlná gšau, slowa
Spasýtele nasseho v Mathausse Ewangelisty w Rozdalu
Dewátém: Non est mortua puella sed dormit / kterýmžto
spůsobem y o Lazarowi mluví ráciš.

O Swatém Sstěpánu w Skutocyh Aposstolských w Kap:
7. doloženo, že gest nevmřel, ale toliko vsnul w Pánu..

Nápodobně mluví y Swatý Pawel k Tesalonyckým
w Kap: 4. takto píšyc: Nolumus autem vos ignorare
fratres de dormientibus, ut non contristemini sicut ceteri,
qui spem non habent, si enim credimus quod Iesus mortuus
est & resurrexit, ita & Deus eos qui dormierunt, per Iesum

adducet

adducet cum eo &c. O čemž wšem widauce Křesťané/
zdaž přičinu sluffnanu mjei budau t Bázni / zdaž v zna-
wagijce takowan milost a lásku Pána swého strassiwé na
Smrt očekawati budau: Kterauž pro nepossuffenstw
Prwnjho Otce na wsecko Pokolenj lidské dopustiti ráciť:
Nebylat gest strassná oném Pohanum, aniž nebude hro-
zna Křesťanum, zwlášťe wěcy swrchu psané wwažugieym:
Oni ne lekawě nant w spominali / proto samé / že nemo-
žnau wěc býti, aby přednj wšli, wěděli/a tudy konce wsech
aužostj, wseho wstlání, a wšly nauze očekawali, yatž
mezy ginými y Cycero mluwj: moriendum est omnibus,
estq; finis miseriae in morte.

Gistě wšykni oni slawnj Muži, gichžto následownjey
w Mandrosti býti wylugenie, negináče o smrti a žiwctu
lidským smegšleli / gednom že natura commorandi diversio-
rium dedit homini non habitandi. Čzemuž dobře rozumě-
je Gorgias Leontinus, gsa gž wěkem sešlý, a sném času
gednoho nad mjrú oběhčený, propowědel t gednomu z
Očáteluw swých, tazagšecynu se yatžby se měl, řka takto:
Somnus jam incipit me fratri suo commendare.

Co newěčil Epaminondas Thebanský Král: Wygeda
aby spatřil stráž a pilnost strážných / wžel gednoho an snem
porazený spj / chytil Oštip swúg a probodl Srdce geho.
Z kteréhožto wtrutenstw trestán gšanc, odpowědel: quale
eum inventi, talem eum reliqui. Tim znáti dáwagic / že
Člowěk snem porazený w ničemž se od wmrleho neděli:
A proto Salustius Smrt arumnarum requiem & non cru-
ciatum gmenowal / poněwadž zlym toliko Smrt smrti

rest; a tēm, gestic w Bazni Boží plnili přikazani Božska
Smrt ne Smrti gest, ale potogem a odpočinutim ode-
všech prácy Tělesných.

Vemohau než pravdivá býti slova Prorocká, kteráz
Izayas mluví cap: 25. takto: Quia factus est fortitudo
pauperi, præcipitabit mortem in sempiternum, & auferet Do-
minus Deus lachrymam ab omni facie, & opprobrium po-
puli auferet de universa terra quia Dominus locutus est.

Bylali gest někdy za onoho času před Narozením Spa-
šitele nasseho Smrt škodlivá a strasná / Smrti těch
nyni poražená gest, wedle slow Ozeasse Proroka, kteráz
gřau w Kap: 13. napsaná: De manu mortis liberabo eos,
de morte redimam eos, ero mors tua o Mors, morsus
tuus Inferne.

Máme napodobné potěšení w Kap: 21. w Zgwení
Swatého Jána, kteráz w tato slova zní: Absterget
Deus omnem lachrymam ab oculis eorum, & mors ultra nō
erit, neq; luctus, neq; dolor erit ultra, quia prima abierunt.
Wšedto to wšweč obrátil obráncé náš a ochráncé Kry-
stus Gřis / wšse to mocí swau podrobil / manifestata est
autem nunc, per illuminationem Salvatoris vestri Iesu Christi,
qui destruxit quidem mortem, illuminavit autem vitam in
corruptione per Evangelium, yatz mluví Apostol Páně
Swatý Pawel, 2. ad Timoth, cap: 1.

Giž tehdy ne Smrt, ale odpočinutí po prácech Těle-
sých miwá gedentazdy Cílowěť Křesťianský, kdýž vmirá/
kdýž přišti Božského dočkáwa bez strachu, yakožto ten,
kterýž wždy takowé přišti na pěti mēl/wěda že k takowému

finu bezewšy pochyby powolan bude / w kterémžto čase yť
nalezen bude, tak bude y sazen. A pro tu příčinu napo-
minagi gednoho každého slova Božského: Vigilate itaqz,
quia nescitis diem necqz horam.

Aniž tu kdo sřegcei se bude Smrti skrz wšpominánj té
wšecy / poněwadž gřstij gřme, že z mrtwých Tela nasse po-
wštanau, a w žhuru wznessená budau do Oblakow: Si
autem mortui sumus cum Christo, prawi Swatý Pawel,
pissyc k Řřmťanum w Kap: 6. credimus, quia etiam simul
vivemus cum Christo, scientes quod Christus resurgens ex
mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur,
quod enim mortuus est semel, peccato mortuus est, quod
autem vivit, vivit Deo.

Maš se z čeho těšyci Křestiane pobožný / pro twé hř-
chy Spasřitel twjg gřa Člowěkem včinen, Bůh Bohu
Otcy rowný, vniřiti ráčil, a Biemeno přetěžké ráčil gřst-
proštedkem vřpenj a Smrti z Kamen twých sřgřti. A z té
přičiny pišse Swatý Pawel: 1. Corinth. cap. 5. Cum autē
mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo qui
scriptus est. Absorpta est mors in Victoria, ubi est mors,
Victoria tua: ubi est mors stimulus tuus? Nebudeš dále,
š vřrutná Smrti, provozowati vřrutenskřwř twého nad
wywoleným Božim / nebude wřce raniti šřřela twá / neb
odňata bude od tebe moc, kterěžs vřiwala.

Těš Srdce twé slowy takowými Křestiane wěrný po-
slušný, aniž se strachug šřřely té / nechť se leká Pohán, Žid,
Turek, y ten kterýž odlančen od gednoty Křestianské, nepo-
zorange na slova Spasřitele kteráž gřsau: Qui non audi-

erit Ecclesiam &c. *Ua kerehojto wstahuge se y Dekret
tento, 17. Deuter: cap: tēmto slowy obsazeny: Qui sup-
perbierit, nolens obedire Imperio Sacerdotis, qui eo tempore
ministrat Domino Deo, ex decreto Iudicis morietur homo
ille.*

*Ale slussy gednomu každému pamatowati při tom y na
słowa tato, kteráz Duch Páně stez Vsta Malachyasse Pro-
pheta, mluwj cap: 3. rkauce: Et accedam ad vos in iudicio
& eris testis, velox maleficis & adulteris & periuris, & qui
calumniantur mercedem mercenarij, & humiliant Viduas &
pupillos, & opprimunt peregrinum, ince timuerunt me, dicit
Dominus exercituum. Tobě se to mluwj Křestiane ne-
zawedenj / tebe se to doreyka / nem tu péče o zawrženjm
před oblicegem Páně, anj Angel Božj přistupuge k ta-
towému, ale dáwa mjsto Andělu zlěmu, kterjžby geho čim
dale tím k wěřssjmu zlěmu popauzel / yakož na proti to-
mu wždy při Lidech dobrých, pobožných, anj sludy rozli-
čnými zawedených stogi Anděl dobrj, kterjž wždy napo-
mná k pobožnosti, a cestu wkazuge k wěčnému Blahosla-
wenstwj. O čemž Origenes homil. 66. takto mluwj:
Adest unicuicqz nostrum etiam minimo qui sunt in Ecclesia
Dei, Angelus bonus, Angelus Domini, qui regat, qui mo-
neat, qui gubernet, qui pro acibus nostris corrigendis &
miserationibus exposcendis, quotidie videat faciem patris qui
in coelis est.*

*Ž té přičiny pisse y Swatj Bernart in serm: 40. opa-
tugie słowa tato: Accesserunt Angeli, takto rkauce: In
quouis diversorio, in quouis Angulo reverentiam exhibe*

tuo Angelo, ne audeas illo praesente, quod me vidente non auderes: Adsum igitur tibi, non modo praesentes tecum, sed etiam pro te, adsunt ut protegant, adsunt ut prosint,

A Potrebnáti wée gest kwoyliti nad
Smrti pomřelých Přácelum, kteříž nás na
onen Swěe předešli.

Kapitola Třetí.

Z Khdáž náleži plakati nad Umrlými, když to
pro hřichy naše w čas nebezpečné od nás býwagi
powolání k Smrti, želejce krauffene nad provin-
něním swým, a milost přitom Božskau pokorně žádajce,
aby na místě těch gům nám dáni byli, kteřížby wšecky swé
spráwy kecti a sláwe Božské směřowali, a wše maudče a
oppatně řdili.

Přiklad toho nacházíme w Zákoně starým Dev: cap: 34.
Kdežto napsáno gest, že plakali Židé nad Smrti Moysesse,
ačkoli umřel wěkem již sešlý, magie totižto wěku swého
Sto a Dwadeceti Let: o čemž písnio Swaté takto zni:
Fleverunt cum filiis Israel in campatribus Moab triginta
diebus. A to učinili z přičiny té, že gř ge newedl do Země
gům od Boha zaslíbené.

Tak plakal Dawid nad Smrti Saula, trhagie na sobě
Oděw, a plakali s njm wšickni předněgšy Wůdeowé, kteříž

že geho přidrželi, a to proto: quod (yáž pýmž 3m 2.
Regum cap: 1.) corruisset gladio.

Plakal ten též David nad Abnerem / yakož o tó w těch,
Knihách cap: 3. čeme: Plakali nad Bratrem ge° Judau
Jonatas a Symon, a plakal s nimi w ešterem Lid/proto
že gest zabynul w čas welitého gich nestěstí, Obránce sylný,
o němž Mach: cap: 9: plakali wšickni Zide nad Jonatau
Synem Jogadowým, a Bratrem Judy a Symona: c
čemž ibidem cap: 12. Plakali pak proto / že gesti byl O
bránce gich w čas nepokoge / ale newyplakali to° z hrobu,
než giného Pláčem tím od Pána Boha sobě wygednali.

Náležitý tehdy Pláč gest y potřebný nad Telem umrlé,
ale s dobrým wražením: Neb Ecclesiastes cap: 22. po
raučí: Mortuum lamenteris, a maličko mžegi dū: modi
cūm plora super mortuum, quoniam requieuit. Tolikēž w
Kap: 38. naučenj dáwa: tak prey plac nad umrlým, aby
šisse Pána Boha na sebe nerozhněwal, nezliby ho k mi
loštedstwj pohnul takowému, yaké wřazané bylo onýne
Wdowě, ó kterēž dū Ewangelista Dáně Lukáš cap: 7.
Misericordia motus super eam, dixit illi, noli flere, a wzkřisyl
gý Syna Mrtwého, a neb k takowému yaké wřazané bylo
Sestie Lazarowé, kteréhož z hrobu gíž Čtyry dni w něm
ležicýho Spasitel náš wywolati ráčil.

Protož pokorně slussy wyhledawati milosti před Twáří
Božskou / čehož máme příklad na onom Swatým Krali
Davidowi / kterýž wida že Pán Bůh Synáčka toho, ge
hožto genu porodila Žena Dryassowa, téžkau nemoc
trápití ráci, plakal gest, a modlil se Pánu Bohu / gsa toho

powěs

po wedom wedle Swateho Jeronyma/Orationem Deum
lenire, lachrymam cogere, illam ungere, hanc pungere / ža-
dagice, aby ho při zdrawi zanechati ráčil. W tom slysse
od Sluzebnjkuw, že Dítě giž umřelo, vmyl obličeg swüg
a požádal Pokrmu, řkauce: Potud plakal gšem, dokawád
Duch w Těle Dítěte byl, aby mně zanecháno bylo Dítě /
ale poněwadž giž umřelo / což mám řwyliti? nunquid po-
tero revocare eum amplius? ego magis vadam ad eum, ille
verò non revertetur ad me. Pro tak rozumný Pláč, Pán
Bůh potěšyti ráčil Srdec geho truchliwé Synem giným,
totižto Ssalomaunem / kteréhožto porodila Žena geho
2. Reg: cap: 12.

Přitom obyčegná wěc gest y náležita, že Otec pláče nad
Synem / Syn nad Ocem / Muž nad Manželkau / Man-
želka nad Mužem / Sluzebnjcy nad Pány swými zč.
Neb kdožkoli tehda nerolito co proti Pánu Bohu pro-
mluwj ale aspoň pomysli, o wšem potěšen nebude/ nýbrž
od něho sluffně káran a trestán bude.

✱ **O Wokogném odpočiwánj Těl Ci.**
dj zemřelých, o kterěz se gednomu každému Kře-
stianu před Smrti starati náleži.

Kapitola Čtvrtá.

Slažná býti má gednoho každého pilnost / kre-
rat, a řdeby Tělo geho y Pěateluw, po wykonánj běhu v.

lozeneho, odpečiwati mohlo / na mystech totisto gystych,
kterez, obgednane byti magi ne sfortelem, aniz nasylnau
mooy / ale prosbanti a Penazy wlastnimi s wrazenim pri
gachimi. Tzehoz mamie prialad na onom Patryarchowi
Swatym Abrahamowi / kterehož nam pismo Genes. cap:
23. předklada / o misto (s Syny zeth) na nemzby Man
zeltu swau Saru pochowal, temies slowy rektugicého:
Advena sum & peregrinus apud vos, date mihi ius sepulchri
vobiscum, & sepeliam mortuum meum. Ge. usto odpo
wedeli Synowe zett. Audi nos Domine, Princeps Dei
es apud nos, in electis sepulchris nostris. sepeli mortuum tuum,
nullusq; te prohibere poterit, quin in monumento ejus sepe
lias mortuum tuum. Wdčen byl té odpowedi Abraham,
ale rozumel nesprawedliwy a slusny byti Grunt ten, ktez
rehozby od nich tim spůsobem dostal / protož opét wemil
k njm řeč, stauce: Si placet anima vestrae ut sepeliam mor
tuum meum, audite me, & intercedite pro me apud Ephrō
filium Seor, ut det mihi speluncam duplicem, quam habet
in extrema parte agri sui, pecunia digna tradat eam mihi cor
ram vobis in possessionem sepulchri. Bydlel dorčený
Ezfron v prostředu Synow zett, a slyse řeč Abraham
Patryarchy, dñ k němu hlasem: Nequaquam ita fiet Do
mine mi, Agrum trado tibi & speluncam quae in eo est,
praesentibus filiis populi mei sepeli mortuum tuum. Tze
mené nechtel Abraham přigjeti dari tatowého, nýbrž řeč
k němu: Quaeso ut audias me: dabo pecuniam pro agro:
Uadež on porozumégie sprawedliwau byti žádost, odpo
wedel: Domine audi me, terram quam postulas, quadrin

gentos

gentos siclos argenti valet, istud est pretium inter me & te
sed quantum est hoc, sepeli mortuum tuum. Znad yak
šacomané bylo Pole ono, odowzdał Abraham Penze t;
Efronowi przedawssini Syny zett, a oswidčiw to před
nimi, pochował Telo Manželky své Sáry / na kterémžto
potom místě y sám pochován byl, od Izáka a Ismaele
Synuw svých: o čemž in Genesi cap: 25. obšyrně.
W témž hrobě položen Izák Syn Abrahamuw, y Jákoš
Syn Izákuw, o čemž cap: 35. a cap: 50.

Chtěme tolikéž o Jozeffowi, že gest nechtěl aby ginde
odpočiwati mřelo Telo své, gednomi na Poli onom / kte
rěz byl kaupil Otec geho Jakob od Synuw Hemor:
Centum novellis ouibus in possessionem filijs suis. Tu
Pochovaná gest y Rachel / nad gřejšto hrobemí věmėný
nápis: Hic est titulus monumenti Rachel, kterýšto Tytul.
povidagi že trvá neporuffený uleč in presentem diem.
Odtad pocházý, že Cyrkw Swatá gšanc Duchem Páne
wyvěcěná, wyměřuge místa k Pochowáwanj Těl, na nichž
gedě každý Křestiá prawý wedle dobrých zásluha posluš
stwj své pochowáwan býwa. Proto předkové našy sta
wěli Kosteli, Kláštery, Bohatě ge nadávali. A několi
Páni byli nad Grunty swými vlastními / nic méně nečis
nili toho bez wúle a wedomosti Biskupuw, a bez potwrze
nj Papežského, Královského neb Knížecého / kterěz kdýž
wygednali, teprw w nich sobě Pohřby woliłi, y wšem
Potomkum swým, y křožto následowníkum wšry prawě
tak aby s těmi toliko gednostegný Pohřeb měli / ne gináče
než yak se stalo s Abrahamem, Izákem a Jakobem, který

w gednom hrobě pohřbenj gsau kterězto místo nebylo pro-
půgčeno umrlému Izraelowi.

Sšetili toho pilně předkové, magie w nenáwisti pro-
měnu Wýry / sražili se oto aby byla mezy nimi una fides,
unum baptisma, wedle naučenj Swatého Pawla ad Eph:
cap: 4. nedopauštěli bludnjtum bořiti hrobuw / ano při-
hldali k tomu, aby takowi ani do Chrámu Páně newchá-
zeli, jakožto na místo poswátne / slusně to činie / poně-
wadž poswćená byli místa ta od Biskupuw neb Suffra-
ganuw wedle obyčejge starobileho, a wedle naučenj od Pá-
na zanechaného. Wšsem nedopauštěli wnesti do Chrá-
mu Telo zausfalce bezbožného / musel se gedentakdy nej-
prwe k tomu připrawiti, strz náležitě a sprawedliwé wy-
znánj hřichuw před Knězem / strz přigimánj Swátosti we-
lebně s pokorau a s náboženstwjm, a strz poslednj pomazánj
přigatě / následugýce w tom wewšsem naučenj Swatého
Jakuba, kterěz gest w Kap: páte. Infirmatur quis in vo-
bis, dñj Apostol Páně, inducat Præsbyteros Ecclesie, &
orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini, &
Oratio Fidei salvabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus
& si in peccatis sit, remittentur ei.

Nemnoho nyní dbáme na obyčeg ten / bezewšseho v-
wáženj / bezewšsy k tomu připrawy swobodně na místa
předkw nosyti se poraučime / nemagšce ani gyskry z do-
broty předkw těch / aniž na to pamatugšce, což Swatý
Augustýn mluwíj, řkauce: Quibus peccata dimissa non
sunt, á sacris locis post mortem adjuuari non possunt: quia
quos peccata graviora deprimunt, si se in sacris locis sepeliri

faciunt,

faciunt, restat ut de sua praesumptione iudicentur, quia eos
sacra loca non liberant, sed. de culpa temeritatis accusant.
Takowý hle má vjitek ten kterýž, nehodně na posvátným
místě položen býti chce.

Nápodobně píše Swatý Kiehoř quæst: 13. cap: 2. Cū
gravia peccata non deprimunt, tunc prodest mortuis si in
Ecclesia sepeliantur: quia eorum proximi, quoties ad eadem
sacra loca veniunt, suorumq; sepulturam aspiciunt, recordan-
tur eorum, & pro eis Domino preces fundunt: At quos
gravia peccata deprimunt, ad majorem cumulū damnati-
onis potius, quā ad solutionem eorum corpora in Ecclesijs
ponuntur.

Glossně to zlé na takowého přicházy / pohrdals Ro-
steleni Páně za živobýti / pohrdals Wchnosti Cýrkwnj/
nelibit se Kněz tento neb onen, y přecěz se kněmu vřitaš
giž vmiragjey? Owssem Matka naše Cýrkew Swatá
Křestianská, příkladem Wstupitele našeho, každěmu swau
lastkawau Twář ukazuje / každého lastkawě na milost při-
gimá, vřinawagic pokoru prawau / zaň Pánu Bohu Mo-
dlicby společně offeruge, a nage moc od Kryssa Pána
sobě propugēnau; geho y odewssech hřjchuw zbawuge /
ale potriebj w tom kraussēného a prawdivého Potanji.
A proto napominá k té kraussenosti, yakau měl Letr onen
pozdětagjey, wzhldagice wzdycťy na newinnau Smrt ne-
winného Beranka Pána a Spasjtele našeho Gejasse
Kryssa.

Také nemalau sobě z toho wřyti můžeme wexstrahu / že
Pán Bůh wssemohaucy w starém Zákoně přisně přikázati

rácil, aby žádný hěšchem zohavený newstupowal na mįsta
swatá / ano aby se k njm ani nepřiblizowal / yakž dŭwod-
ně vřazugi in Levitico cap: 22. slowa tyto. Omnis qui
accesserit de stirpe vestra ad ea quę consecrata sunt, & quę
obtulerunt filij Israel Domino, in quo est immunditia, peri-
bit coram Domino.

Protož sprawug se gedentakždy wedle učeni Cyrkwe,
kteráž k tomu Synw swé wede / aby nedopaussčeli bořiti
hrobuw předkuw swých / a nic méně mnozy tím pohrdali y
pohrdagi / skazyli Kosteli / rozbořili Kláštery / polámali
Kamení hrobownj nákladně spraweny / nic nepomohlo
slawných oněch předkuw napominání, ani zápowěd pod-
kladbami přisnými, kteréž činili a wygednáwali Listy pod
pedekmi Kostelum a Klášterum takowým / dáwagice
Statky a důchody znamenité, a snažně aby to wsse w ce-
losti pozustáwalo žadagice.

Nemagi w takowém wzezčeni a w poctiwosti hrobw
předkuw swých Křestiané, yaké magi y mįwali někdy Po-
hané, o nšchž nám mnohé wěcy wyprawugi hystorie, a
zwlášť o Tatařich, s njmž kdýž Darius Král Perský bo-
gowal, oni wřaupagice genu wedle cbyčęge dále a dále do
Kraginy swé postupowali, a tu magice w sebe Legáta wy-
slaného od Krále perského / kterýž se gich Kralowřkým
gměnem tázal: Dlauholi před njm wřikati budau / tehoz
wyprawili s odpowědi takowau: Se nec agros, nec villas,
nec urbes, pro quibus dimicarent, habere, ceterum cum ad
parentum suorum monumenta peruentum esset; tum deniq;
sciturum Darium, quomodo Scythę solcant preliari. W

prax děř

prawdět nem takowé lasty k wěcem tēm mezy Křestiany /
ale yať my Otcum, tať y nám Synowé nassy činyt bu
dau; ulus omnium magistrorum pracepta superat, obyčeg
zly w přirozenj se obracuge. A protož žádnau mērau ne
má trpiti býti / lehož yasný gest důwod na příkladu tomto
kterýž spatřugeme na Otcey tomto, genž gsa vbit od Syna
swého, obžalował ge y před Auřadem / kdež gsauc tázan
Syn, pročy on Otce bil: odpovědel: Wssak y on Otce
swého někdy bil / a mage tolikéz při sobě Syna malické
vřázał naň, a řekl: A tento Syn můg malický, tolikéz
mne bige. Ueb takowý gest obyčeg w Rodu nassem. A
wyhnal ge Auřad z Města, aby w něm takowý zly oby
čeg rozmnožen nebyl, kterýž škodliwý gest, yaťž znáti
dáwa Propertius lib: 2. tēmito slowy: tegitur rubigine
mucro Ferreus, & parvo saepe liquore silex.

Zanecheymež tehdy ty zlé obyčege, a chyťme se obyčeguw
oných chwalitebných a swatých, nmiž se někdy sprawo
wali slawnj oni předkowé nassy / kterýž neyprwe w Kra
lowstwj tomto slawném Wýru Swatau přigali, gichžto
Tela na kterých místech pochovaná gsau wedle řádu
Cyrkwe swaté, ta nemuzeme než za Swatá msti / poně
wadž wýru gich dobrá, a pořádek onen swatý, místa ta
swatá učinili.

Nerozuměgme se býti nad ně maudřegššými / neyřiweg
me obyčeguw w nowé nalezených / nowých prawim těch,
kteréz nedáwno od Lidi štrž Ssatanásse podwedených po
čátek wzali / ale přidržme se těch, kteréž od počátku wýry
swaté slawné gsau / poněwadž prawdiwěgššy gsau, chwa

litebněgšy a uctiwěgšy, nežli byli mezy oněmi narody /
gichito lastu k Rodičům gegich Swatý Jeronym takto
wyprawuge. Massagetæ & Derbaces, parentes & cogna-
tos, & propinquos cum ad Senectutem venerint / nechtic
aby který z nich boleši nĕyaka trápen byl / před časem ge
zasskruci a wwaréné y wpečené gedi / prawice, že gim w tō
wčinili milost, a lastu protázali / proto / že ge žádnym nez-
mocem trápati nedopustili / a dokládagice, že lépegi gest,
když Tela gich od nich snĕdená budú, nežli by ge měli Czerry
zhrýzti a w njweč obrátiti.

O Tyberyanech tolikéz dokláda, že netoliko Přátely, ale
wšedky Lidj Staré quos dilexerunt, suspenderunt in pati-
bulis: Hircanivolucibus & canibus semivivos, Caspij bestijs
mortuos projiciunt; Bactriani canibus ad hoc ipsum nutritis
senes obijciunt.

Stále se těch obyčeguw drželi tito národowé, yakž Je-
ronym swatý o tom pišše, mluwíce tak: že kdy ge Nicanor
Alexandra Krále Macedonského namĕstet skazyti a zru-
ššyti chtĕl, wshnalho z Zemĕ své / a proto prawim, žly
gest obyčeg nepřislussegúcy pánu Bohu y lidem nemily.

Ale mnohém wĕššy zlost gest nasse proti předkum na-
ššym / gesho dopausstine Bestyĕ strassliwým nad hrobmi ge-
gich nezbednost protazowati.

A tak yakž gšem powĕdā / nečinme se maudřegššymi nad
předky nasse / gimjto sám Bůh Maudrost propugĕiti rá-
ĕil, skrz dar Ducha swĕho Swatého. Protož mluwí S.
Job cap: 12. in antiquis est Sapientia, & in multo tempore
prudentia. Tolikéz Ecclesiastes cap: 25. mluwí. Quam

speciosa

speciosa veteranis Sapia, & gloriosus intellectus & consilium.

Gestliže se wywegssowati mjnime Bohatřwim, pro Bůh y toho nepřipomiregme: Chcemeli Pismu a Kronykam wěřiti / mnohém možněgšy býwali Sedlačkowě Otcuw nassych, nežli gšme my w tomto wěku. A byl pak y toho nebylo / tehdy dobře gest mjeti pozor na slowa Augustyna Swatého, njmiz nás wystrihá w Knihach de Natura gratiae takto mluwjce. Si de divitijs & honoribus & morum nobilitate te jactas, de pulchritudine corporis, de patria & honoribus, qui tibi ab hominibus exhibentur, respice te ipsū, quia mortalis terra es, & in terram ibis. Pomnj na to a wważug, kde gšau se podeli ti, kteriz nedáwno w weliké sláwě žiwi byli / kde nyni gšau Cysarowé, Králowé, Knížata, Biskupi / kde Hextmanj, kteriz Wogsta někdy nescišlná shromazďowali / kde gšau nyni onj nákladně okrášlenj Koni / kde Šfaty gegich předrahé, a giné wymyšlené nástroge / zdaliž se spolu y s njmi wšsedko wniwec neobrátilo / w krátkých toliko Werssech zůstala památka jedno° každého.

Wzhljdni do hrobuw gegich, a rozšud prawdiwě, který Pánem byl, a který Služebnikem / který Bohatřm, který chudým / který solným, který mdlým / který krásným, který štkaredým / pohled zdaliž při tom nějaké znamenj wěc dotčených pozůstawa / nestáliť to žiwet nestáli / to wšedary byli slepé šfortuny / kterýchžto yaký wžitel gest, wyprawuge Swatý Jeronym, piššce na slowa Swatého Mathausse 17. cap: quid prodest homini, si mundum lucre-

tur, w takowý smysl: Si haberes sapientiam Salomonis, si pulchritudinem Absolonis, si fortitudinem Samsonis, si longævitatem Enoch, si divitias Cræsi, potestatem Octaviani, quid sunt hæc? quum tandem caro datur Vermibus & anima Damonibus cum divite sine fine crucianda.

Tolitež dobře napsal Boet: de consolatione lib: 2. in omni adversitate fortunæ infelicissimum infortunij genus est, aliquando fuisse felicem. Poslyš co ten též mluví Swatý rozko Jeronym pisyce ad Heliodorum. Xerxes ille magnus, potentissimusq;, qui subvertit montes, maria constrauit, cum de sublimi loco infinitam multitudinem hominum & innumerabilem vidisset exercitum, fleuisse dicitur, quod post centum annos nullus eorum quos tunc cernebat, superfuturus esset.

Alle kdybychom my mohli na takowau hůru wstoupiti, zmyslychom wesskeren Swět spatřiti / widelibychō wěcy rozličné, kteréz se w něm děgi / widelibychom nessesiti, kteréz připada na Králowstwj mnohá y na Krále gegich / widelibychom yaká trápenj Lidé magi, některé mordugi, některi se topi, některé do těžkého wězenj wvrhugi / tu se radugi, a tu kwjli / gedni se rodi, a druzj wmiragi / gednj bohati až na zbyt, druzj pro nauzy welikau mrav: Neco liko pat Wogstku Xeresowému, ale se to stawa, práwě wssemu Swětu / neb wssickni kterjžkolizrozenj gsau, proto se zrodili aby zemřeli.

Alle nynt sami se k sobě obraťme, a yako s Těbe stau přiwšse, na skutky swé possětřme / pomnili kdo znás když gest byl Dětřem / kdy podrostlým Mladenečkem / kdy giž

y starým

y starým: každého dne vmírame / každého se dne změnu-
gime, a vždy rozumíme, že věčně trvati tuto budeme:
Máme Plátonové naučení, gesto mluvíval: Omnem
Sapientum vitam meditationem esse mortis.

Máme tehdy sobě rozvažovati w myslí nassy, co gšme
někdy byli / čím gestě zustávame, a čehobychom chtěli, a
neš nechťeli / wšedno se nám po vůli nassy neděge / a
protož welká to pomoc gednomu každému vniěti mode-
rowat Myšl wysokau, a vždy na krátkost žiwota snažný
pozor mjeti / yakž nám to w paměť wwozuge S. Ambroz,
mluwic o mizerném žiwotu nassem takto: Nudinalci-
mur, nudi morimur, nulla distinctio inter cadauera mortuo-
rum, nisi forte gravius foetent divitum corpora distenta Lu-
xuria.

O šidný Pane / ó neshlechtná Pěchy wysokomyšlnost/
za twau rozkoš / za twau zbytečnost, mžto se nad giné wy-
pináš, co mjeti budeš gednom to, po čem tě samem y po-
znagi / že ššredněgi nadewššedky giné šširděti budeš.

A protož zanechegne zbýřkuw nepotiebných, a Pěchy /
Pána Boha milugne, a te cti a sláwě geho wššedky činy
obracugice, šširti se nestrachugne / poněwadž wššne, že
nám není ke šškodě / ale po práčech mnohých k wěčnému
odpočinuti: čehož příklad býti může na oněch Synech ššá-
ráře gednoho Pohanského, o mjetž pisse ššerodotus, Kleo-
binowi a Bitonowi / krejž ššdyž Matka gich gela na místo
gako poswátne do Kestela, a na hůru řečenau Argia w geti
chtěla, pěkném se Oděwem ozdobilá / a oni wššadwšše Ma-
tku na Wúz, táhli geg, a giaz do Kestela odwězli: Ta kre-

ružno a gich powolnost ona patrice, žádala Bohyně, aby
to cožky bylo nelepššyho Synū swým dala / což Bohyně
věciniti přislibila. Mladenečkové zatím, když bylo po O-
bědě, požehnalosse Matku, kteráž na Modlitbě trwala /
položili se obadwa a zesnuli. Nalezeti wessla Matka k
nim, a nalezla obadwa umrlé, a porozuměla, že nic lepššy°
Člowěku dáno býti nemuže nad Smrt.

Upodobně se přihodilo, když Trophonius a Agame-
des, Kostel Apollinowi w Delssě stawěli, kteráž prosyli Bo-
ha Apollina, aby jim dal záplatu hegnau za prácy a ná-
klad věčiný / dokladagice bez weminky, aby to, cožby
bylo nelepššyho, jim od něho dáno bylo / na čej tři dni
očekáwali. po wykonánj času to°, když Slunce wzeslo,
a Lidé žádostiwí byli wědět / co jim tak wznesěného
Bůh Apollo spůsobil / y wzešli na Mladence, a našli
obadwa an umrlí leží, a srozuměli z to° wssidni / že Smrt
gest Člowěku nelepššy. Azté přičiny Cicero mluwiral;
homines mortem vel optare incipiant, vel certē timere de-
sistant, poněwadž den ten nic gineho nečini, gednom že
nám dáwa něyaké změněnj. A yak tehdy má býti Člo-
wěku Křestianskému Smrt strassliwá w ten čas, když ho
wšmrcuge? A lépegit gest že to věcni w rychlosti / když
totizto s menššym hříchdy, s prostřednj prácy od toho ži-
wota zbawi, a tudy Pokog věčný připrawi / a k tomu dij
Swatý Ján in Apocalip: cap: 14. Beati mortui qui in
Domino moriuntur.

A Na to powim niekoľik príkladuow
ex illustribus miraculis wybranych, kterých
obsáhne

Kapitola Páta.

Stalo se w Klášteře gednom w Němcy ch řes
čeném Hemmenrode/ že do něho přišel něyaky Mlá-
denec, žádage staršsých Regule té, totiž Cysterceyenské/
aby ho do řádu swého přigali/ tak aby mohl žiwot ctný
mezy njimi až do smrti westi / kteréhož kdýž přigali, rozne-
mohl se těžce a lehl. Bratři chtěie aby ho Pán Bůh na
kteraukoli stranu obrátiti ráčil/ pomazali geý Olegem po-
swátým wedle obyčeje starobílého Cyrkwe Swaté.
Toho právě času vniel gedem z Mnichuw/ a protož wssi-
čni Bratři wysli z Klášttera do Kostela, aby pohřebili v-
mrlého/ tak že samotný pozostal onen Mládenec nemocný,
a slyššel libezné spiwání/ yako Písne Pohřebnj, s welikým
Srdce swého obweselením: po malé chwýli přištaupili k
němu někteří z Spěwákow oných, a tázali se ho, kauce:
Příteli/ yakk se tě zdá / chtěllyby s námi na ten čas jiti?
Mládež jim on odpowědel wedle Slow Swatého Pawla
napsaných w Epistle 1. k Silipenským, Vehementer cupio
dissolui, & esse cum Christo. Řzekli genu Spěwácy,
to gest, Angele Boží, budiž pohotowě, hned půgdeš s námi.
W tom přištaupil strážny geho / genužto hned Mládenec

takowau nowinu oznámil, a dále řekl k přistojcým: We-
zňte mne z Lože toho / položte na Máry, a do Rakwi
wundegte: což když učinili, hnedky vmiel, a Dusse geho
wedle přispowědi Andělské wzatá gest do Radosti wěčné.
A tu přemegsletí slusý to což napsal Swatý Dawid w
Zialnu 115, totiž quàm pretiosa sit in conspectu Domini
mors Sanctorum ejus.

I Druhý příklad tolikéž *ex illustribus miraculis*
wzaty.

Ble w Zemi Saské Wogák znamenitý gméně
Alardus, kterýž bogugice proti Pohanum / čásu ge-
dnoho Čtrnácte Wěznuw sám swau wlastnj Rutau
zagal / wssat to wsse ne syle swé, ani sčesti swému / ale
milosti Božské přičítal: přigewisse pak z Wogny té, obrá-
til se do Kláštera, aby Pánu Bohu slaužil, až do skonánj
žiwota, a wssedko Zbožj swé odewzdal do Konwentu:
Tu budauc za některý čas / roznemohl se náramně, a w-
padl w Tiemoc těžkau, tak že y Čerwy z Těla geho na
Zem wyskakowali.

Pocházel z toho smrad nesnesytedlný / tak že žádný z těch,
kteříž ho hlídali, přiněm nemohli zůstati, protož dý Opat
k Bratřjm. Což máme činiti s tím dobrým Múžem? W
tom promluwi geden z nich: Degte mně Čtery Proste-
radla, a já gemu budu we gměno Božj posluhowati:
Na kteraužto řeč hned poručil Opat wsscho gemu nazbyt

dedá

dodawati / křz gehořto potomně snažnau prácy, a pilným dohledánjm, sproštěn byl nemocný od nečistoty té / a když již umíral, promluvil kauce: Přikrejte mne Rakvi, a wložte na Máry / neb mne již Pán k sobě wola. Zběhli se Bratři wssickni, gímžto on odpověděl: W tuto a w tuto hodinu umru, a Spasitel můj s Matkau swau pro Duffy mau přjgde. Potomně gím oznámil / při kterém Oltáři gedenkaždý Rněž Mšsy swatau wykonáwal / genuž se oni diwili, a negináče rozuměli, než že gest s smyslem pomínuly / ale on když již Duffy wypauštěti měl, opět řekl: Tyni můj Pán při mně gest, držic w Vstech mých Ruku swau / aby pogal Duffy mau: Což gestliže se nestane, newěčte slowum mým: a w tom wypustil Duffy. Cimž přeštrassenj Bratři / modlili se Pánu, padagice na Kolena, a wřru přiložili ke wšsem řečem Bratra umrleho. Tim potvrzená gsau slowa, kteráž napsal Swatý Ján Apocalip: 14. Beati mortui qui in Domino moriuntur,

✿ Na proti tomu, haž Dawid mluwí
 psal: 33. *Mors malorum pessima, na čez toliž*
 křž dám příklad takowý,

W Městě Metěu vmirage geden Lichewník
 znamenitý / prosyl, ležic již na smrtečné Posteli,
 aby Žena nasypala plný Waček Peněz, a gey wedle
 něho do Rakwi položila / což ona učinila, magice Peněz
 gíných w hognosti. A zwěděl o tom Dwa Chudi Gau

sede, kteráž pospíšili w Dvoey k Zrobu, w němžto Lichew-
 nje pochován byl, aby těch Peněz dostati mohli. Pro-
 čez kopali s pilností, a dokopawšse se Těla, Wačku hle-
 dali, a spatřili dvě Zíaby veliké a strassitvé, kteréz na-
 oným Těle seděli, a gedna z nich wybiragie Penize z Wačku
 druhe ge podávala / kteráž ge k Srdcy umrlému přitisko-
 wala, dāwagice znáti / yakoby obědwé to Srdce lakome
 nasytiti chtěli. Z toho se náramně vlekli ti Sausede, a za-
 kopawšse rychle Tělo, odtud vtekli. Tu se ukázala wěku
 nasseho prawda slow oných / kteréz Eccle: cap: 15. mluwj,
 kauce: Insatiabile cor & oculus cupidi, in tempore iniqui-
 tatis non satiabitur. Nebyloť w tom Srdcy nic giného
 gednom nenasycená žádost / widělo že giž nemuze děle těch
 Peněz vsiwati, a předce se k milosrdenstwj Božskému ne-
 obrátilo / kterézby ho bylo bez pochyby nechybilo, rowně
 jako Lotra na Kříži pozděkagicjho, a giné mnohé / o
 čemž nápodobně doložim příklad krátky.

Bydlel w Zemi Sasté Rytjě Pechy y zlosti newypowě-
 děné, řečený Ludolphus, Tyrann přeokrutný, kterýž času
 gednoho obleknuw se w Sfaty drahe, wyšel na cestu, a
 potkal Cizowěka chudě wesaucyho se na Wozě / gemužto
 Rytjě nechtěl s Koněm z cesty vstaupiti. Protož ten chu-
 dý Cizowěk vhnul se mu s Wozem, a w tom vhnuti, že
 Rytjě Růň Sfaty posstreypl / dobyl Měč, a vřal mu
 Třobu, z velikého hněwu.

Po malé chwíli / kdž se w něm hněw upokogil, počal
 srdečnan litoť mjeti nad včínkem swým / tak že yněyakau
 Pokutu proto podstaupiti vmjnil / y wessel do Kláštera,

w němž.

w němžto Pokání činil, a želel hříškůw svých / a neywjce
toho / že gest utal Tohu onomu Cizlovětku newinnému.
A když geý téssyl Spowědnst, napominage, aby nezauffal/
ale slyšau naděgi měl w milosřidenskuj Božstým / odpo-
wěděl mu, řkauce: Nespokogi se Srdec mé dotud, dokudž
nespatřim na Těle mém znamenj pokuty a trestánj Jobo-
wého / kterěz Pán Bůh naň dopustiti ráciť.

Brzo potom / to gest dějw než pomínula hodina, spatri
na Noze své jako Dít Šarlatowau, právě w geho mje-
ru / pokudž byl wegš gmenowanému Tohu utal / a mezy
tim učiněn Wřed, z kteréhož Čerwy wystaowali. W
čemž on znamenaw Lásku Božj a trestánj, předivně pro-
mluwil azwolal, řkauce: Tyni wětim do konce / že mne
milosřidný Bůh mé wšsecky nepravosti odpausstěti ráci.
Stalo se genu wedle slow oněch / kteráž napsaná gšaupri:
Regum cap : 19. Dominus retribuet unicuique secundum
fidem & justitiam suam.

Až na toť příšklad oznámim prawdivý.

Bžle geden Wogák, plný wšsech nepravosti,
yakož se gich málo dobrých nacházy, tak že mezy wšse-
mi geho činy gednom to bylo chwalitebné / že gest
pro gměno Spasýtele nasseho proti Pohanum bogowal.
Ma té Wogně gšauc od Turka z Koně sražen, a giž na
Zemi ležic, křičel hlasem welikým: Bože smilug se na
denman, yakožto giž giž Duffy wypausstěgicy. Toho prá-
wě času wysšel Duch zlý od Cizlovětka gednoho, do kteréhož

Byl wessel, a po několika dnech zis se nawrátíl, a trápil
vkrutně Člowěka onoho. Mluwili k němu Lidé kauce:
Wšakz byl Slatane odessel / proč gsy se zas nawrátíl / a
kdes byl? gimžto Satan odpowědel, kauce: Sessli
gsine se wšickni ke Smrti Wogáka gednoho / kterýž nám
byl wewšsem poslussný, a nic méně žádného gsine z toho
vžitku nedostali. Pročež musym se nyní na tomto toho
wšeho pomstítí: Gsa potomně tazán / jakým spůsobem
Wogák dotčený všel z Kutau gegich? Odpowědel: Tri
toliko slowa promluwyl / a všel z Wězenj nasse°, kterážto
slowa y wygewil.

Tu geden každý wěřiti y porozuměti může, quod poeni-
tentia vera nunquam sit sera. Ale slusy tolikéz msti pozor
na řeč Swatého Augustyna in libro de uilitate agenda poe-
nitentiae, takto mluwěyho: Nolite negligere, quod uos
pius Dominus peccantes sustinet; quia quanto diutius expe-
ctat, ut emendetis, tanto grauius iudicabit, si neglexeritis.

A Na to powim příklad giny / totiž, že Pán Bůh
hříšná, kum milostiwý bytí ráci.

Dyno Pán geden w Němcyech bohaty, gsa giž
wěkem sessli, zelegice hěschuw w Mladosti při Chlebě
Stoldnyřským spáchauých / dal se na Pokánj a wessel do
Kláštera mezy Mnichy / kdes nemohl nic méně nad hně-
wem swým switězeti, pro kterýžto nemohl genu žádný w
učení; dobře poslauziti. Času pak toho, kteréhož on,
také koli učiniw Pokánj, omíral, wystaupil Diábel z ge-

dné

Pán zastane, gířet ho neopusti / yaki o něm Swatý Kral
Dawid mluwj psal: 144. Misericor & misericors Dominus,
A Prorok Jonás, cap: 4. ó milosrdenský geho do-
hláda, wolagie k němu těmto slowy: Scio enim quia tu
es, Deus clemens, & misericors & patiens, & multae misera-
tionis, ignoscens super malitiam.

A Na to tolikéž dám příklad, ex illustribus mira-
culis wyty slowa wyysaný.

Z Mřel w Kláštěře Hemmenrodenškém Bratr
geden Laicus gménem Gierungus / kterýž býwal ně-
kdy při Opatech Trewerenských Ssaffárem/welký chudých
Lidi súžitel. Před smrci geho namluwlí geyněkteř, aby
zanechal nepravosti takowých, a Pokánj z nich činil / w
čemž ge on vposlechl, a wessel do Kláštěra w Oděru La-
gickém / kdež žiw byl na swúg Groš, a Pánu Bohu slan-
žil. Když se pak roznemohl / wzal na se Kápi, a wreden
gest na mysto w kterémž Múšsy nemocnj své měli odpo-
činuti. Tu když umíral samotný na Loži ležice, geden
strážce geho, welnu nábožny řečený Ludo, spatřil an Prácy
welicy a strassliwi přiletěli k Loži nemocného, a za nimi
Músi postawy wysoké a wzeřenj brožného / kteréž oběh-
čili vůkol Lúže, na němž ležel nemocný. A srozuměw
Ludo, yacyby to Hosté byli / otevřel Dřta swá, a zwolal
hlasem zwučným: Tlač tu Páni očekáwate? odegdete
odtud pryč: kteréhožto hlasu když neposlechlí / zwolal

po druhý

po druhý, kauce: Poraučím wám wegμένο Pána našeho
Gezjisse Krysta, abyšte odtud odesli / a hned Ptácy
ci wyleteli, a Muži wstaupagie na stranu zmizeli / a nemo-
cnj s Towaryšem swým samotnj na Ložich zůstali / nic
wšc takowého nespátugice. Pohled jak dobře powě-
šel Dawid w Zialmu 124. qui confidit in Domino, sicut
mons Sion non commovebitur in aeternum. Neb nás w
tom opewňuje Aposstol Páně Pawel, pissyc ad Ephes: cap:
4. a takto mlawuje: Vnus Deus & pater omnium.

A Gessčt přiklad powim na to, že Pán Bůh neo-
puští žádného, kterjž se k němu w Pokánj nawracuje.

Anna z Leodegnu gménem Osilia, dána byla
w Staw Manželský do Města Methu / kterážto kdjž
Muž umřel, Kanownjst geden w témž Měste bydle-
gicy / poněwadž welmi byla Twáři wšlechtile a krásne / tak
je dlouho o to snázil, až gi k své vůli namlawil. Po
kterémžto skutku kdjž brzo umřel Kanownjst / oddala se
ona na přístne pokánj / bydlíc při Kostele Swatého Se-
weryna / kdejž pobožně žiwa gsauce, aniž s žádným w roz-
mlawánj nedáwala / ale wždy s plácem hřschu želela,
obtěžugice Tělo své Pauty welikými, a Kjetězy Zelezný-
mi: S těmi kdjž na Modlitbach trwala / spadli Železa
z ní wšfecty, a zarmautili Srdece gegi. A wzala ge po-
druhé, a opět po druhé z ní spadli. Pročez přišla k Spo-
wědnjstowi swému / kterémuž wšfecto s plácem wypra-

K

wowala,

wowala, a on dy k nj: Qui dixit Mariæ Magdalena, dimissa sunt tibi peccata tua, ipse vincula dirupit tua. Takť Pán Bůh dobrotiwý činici ráci, yakť powědel, strz Dawida w Zialnu 49. Invoca me in diē tribulationis & eruiam te.

A Dobřel gest wřdycký w čas vtecy se ku Pánu / aby Diábel a hřých sadného k nám práwa neměli, pakoť y na to polořim přiklad kraticky w tyto slowa.

Wě Wsy Frechene, kteráž gest milt od Krolina / byla gedna Žena gménem Jutta, sprosta o wšř w obyčegich / ale Lichonice weliká / z čehož kdýž byla od Kněze a Spowědníka swěho trestána, připowědela toho zanechati / wšřak wřdy proti swěmu slibu činila, tak dlanho, až w tom y umřela. Položena gest tehdy na Zem, a hned gi Diábel tak přihotowil yakoby Penize četla. Přátele poslali pro Kněze / kterýž přigda, zatlnal Ducha, a poraučel / aby Tělu umrlému potog dal. Leželo Tělo potogně potud, dokud přiněm Kněz štál a zatlnal / ale yak přestal činiti exorcisium, hned zase Diábel gednal s Kustami, gednal s Lohami zahrával. Wzal za tím Kněz Wodu swěcenau / Tělo potropil, y w Wsta wlil / a Źrdle zawázawšř Sfulan, potog Tělu před Duchem zlym učinil. Ukázati ráčil Pán huěw swřug y nad Tělem Mrtwým pro nepeřluffnost, niřto vzdaleně bylo od raddy Pařtie swěho / tak yakť Apofftol piře ad Hæbreos: cap: 2

Omnis

Omnis pravaricatio & inobedientia, accipit iustam retributionem mercedis.

A Na to gessě postis přisklad, genž gest ex illustribus miraculis, wyssany takto.

Biskupstwj Kolinském we Wisy řečeně Buda, vmirage Sedlák něyaky, widel ležic na Posteli smrtedlně weliký Kámen Ohněm rozpáleny w Povětrí, a yako na sebe wisycy / negináče než yakoby vprjmonaň padnauti měl. Pročež křičel hlasem strassliwym / aby bránili, že Kámen hořycy nad Zlawau geho wisy, a ginaň padnauti má. Nwidel toho žádný z přislogicých / toliko na nemocného pilně patřili / že wždy na ten Kámen wolal; A posláno pro Kněze, kterýž kdýž přisšel, tázal se nemocného. Zdalizby toho Kamenem zabil, a neb něyako offkrabal. Upamatoval se on, a powědel Knězy: Že gest někdy Kámen ležicy mezy Polem swým a Sausedským z místa wyzdwihl, a tim Pole swé rozšřtil. Na čež dý Kněz: Tatrok gest Kamene, kterýž nad tebau wisy, přičina / čiň pokáň, a to cos bližnjmu odňal, zase genu nawrátiti rozkaž. Wedle kterězto Raddy zachowal se Sedlák dotčený / y powolaw Syny y Sauseda / poručil, aby nawrácena byla částka Pole odňatého, a stini žiwot potogně dokonal. Tu spatřuge gedentakždý welikau lastku Božj / kterauž vkažal wedle slow oněch, kterěz napsané gsau v Swatého Mathausse cap: 18. Non est voluntas

ante patrem vestrum, qui in coelis est, ut peccat unus de pusillis istis,

A Na toľ toľikę oznámim příklad ex illustribus miraculis takowę.

Wsy řečené Keychen w Němcyh vmíral Sedlák geden, gemužo se Diábel vřázal s velikým ohnivým Kolem / negináče než jakoby mu gey do žrdla wrazyti chtěl / a když se na druhau stranu obracel / opět Diábel z druhé strany Kolem naň napřahal. A spomenul Sedlák že gest někdy wynal Kúl z své Zahrady, a wstřčil gey do Ploču Sausěda svého / na kteréhož se potomně sápal, prawic: Že mu gey vřadl, a on w tom práwě byl newinný. Protož poslal k Sausědu onomu dwa z přáteluw / žádage, aby mu to což proti němu prowinnil, laskawě odpustil / čehož on neyprwe ani po druhé včiniti nechťel, až po třeti wěda o sužowanj, kteręž gemu Nepřitel činil, gemu takowě prowinněnj odpustil. A protož potřebi gest warowati se hněwu a nesprawedliwé pomsty / neb Pán sprawedliwému pomuže, a vyplnj slowa ta / kteráž mluwiti ráci strz Geremiásse Proroka, cap: 6. Erui te vi oppressum de manu calumniantis; Nedopausti žádnému činjti křiwdy ani škody / na čęz toľikę příklad powim takowý.

Geden Něstřian z Andernáku řečený Erkinbertus / času gednoho rannjm Sřtrem wyssel na cestu, kdez

widěl

widěl Obludu w Oděwu černém welmi mrzutém / kteráž
se po Poli semotam procházela, a zchrčpí Plamen a Deym
brozný vypausttela. Vlekl se z toho Erkinbertus / a nic
méně požechnaw se Růžem swatým / wzal Měč tak, jako
by se bránjci mýnil: Ale když se wjice a wjice k té Obludě
přiblizowal / poznal kdoby byl / neb byl nedáwno umřel /
gfa Cizowěl Starou Rytjšk. ho ze Wsy Kelle, a měl na
sobě Oděw z Owčích Koží wdiněný, a welký Břemeno Ze
mě nesl na Ramenách. A důk němu; a tys to Pane Fry
drychu. A když se přiznal, že on to gest, tázal se ho: Pro
kterauby přčinu takowé Muky snášel? Odpowěděl on:
Tyto Růže wzal gsem gedny wbohy Žěně / a proto nyní z
njich Oděw hořkej mám / tuto částku Země přiwlastnil gse
gř sobě / kteráž ne mně, ale Sausedu mému náležela / a
proto gi nyní na swém žiberě nosym. Gestlizeby Syno
wé mogli chtěli mne od takowé tiznosti sprostiti, snadně
by to mohli wdinit / gednom aby takowý Rus Kole Sau
sedu nawrátli, a za ty Růže Wdowě té náhradu wdinili /
a stin znižel před nim. To wisse oznámil on Synum dru
hého dne, cožkoli widěl y slyšsel / ale oni nedbali na to nic /
a Otce při takowém pokutowánj zanechali. Ukázal Pán
nadnim onen Dekrét / kterey powěděl w Ezechyele cap: 18.
řkance: Quia vim fecit fratri suo, ecce mortuus est in ini
quitate sua. Ne tak rozuměgme / když co komu nenáležitě
odegmemme / že to potonně Almužnau ledagakaus giněmu
náhradime. Neš není wěc k wjice podobna, aby Kwalt
a štoda bližnjmu wdiněná, tak lehce před Pánem sprawed
liwym nahrazená býti měla: Nenadarmo onen Král

spravedlivý pověděl v Znamení Patem. Non permanebunt iusti ante oculos tuos. Toliko Almužna z milosrdenství pocházející má místo v Pána / yaki o tom napsáno in Proverbijis cap: 15. per misericordiam & fidem, redimuntur peccata vel purgantur: tak y cap: 16. Misericordia & veritate redimitur iniquitas. A tu rozuměj / že ne z Pechy, a pro Zwalt nenáležítě věčnými.

A Na toť povim příklad nový, tolikž ex illust: mira: vypsaný w tyto slova.

Služebný geden Knížete Baworskeho umřel došti Bohaty. W noci pak veliký žimot a trest na Zámek, w němž Žena umřelého bydlela, vdeřil / tak že se wesskeren, yako y s Grunty zatrásl. W tom otevřeli se Dveře Potoge toho, w němž ležela, a wessel do Potoge Obr přehrozný / a Pán toho Zámku umřlý za nim; kteréhož kdýž Žena poznala / žádala aby kni přistaupil. A tážala se / Rakby seměl? A on pověděl / že w těžkých Muzkach gest. Dř k němu Žena: milý Múži, wssako dáwal rád Almužny hogné, tak w bohému yako pocsťnýmu / což tobě nyní nic nespomáhagi. Odpověděl Múž: Těc mi ne gšau wžitečné / proto, že gšem to nez milosrdenství a lasty / ale pro samau chwálu Swěta tohoto činil. Tu přestál mluwiti / neš hned ges Obr swrchu dotčený odwedl / a Zámkem tak yako prwe zatrásl. Pani ona pláč a nářikáni zdaleka slyšela / a potomně radila se s Kněžmi, mo

hlaliby

hlaliby a manžel svému néyat nápomocna býti. Z té
příčiny vystřihagi nás slova oná Sap: cap: 1. Sentite de
Domino, & in simplicitate cordis quarite illum. Tena
darmo tolikéž sám Spasitel náš raddu dáwa v Mathausse
v Kap: 6. říkauce: Cum ergo facis Elemosynam, noli tu-
ba canere ante te, sicut Hypocritæ faciunt in Synagogis &
vicis &c. te autem faciente Elemosynam, nesciat sinistra tua,
quid faciat dextra tua, ut sit Elemosyna tua in abscondito zc.

A Zlady z Práteluw nemuže býti tak napomocen
vmrlému, jako Žena, a Muž Ženě / na čej dám příklad
nowý ex illustribus miraculis tento.

Mitel w Leodium Lichewně znamenitý / a
Biskup poručil aby nebyl pohřben na místě poswát-
ném. Žena opatřiwšse Telo co nejlépe mohla / dala
se na cestu do Říma, kdež supplikowala Papeži / žádagic
o to, aby Muž gegi mohl býti pochován na místě poswát-
ném / k tomu y řeč činice takto: Otče swatý / šlyšela gše
to častokráte na Řázanj / že Muž a Žena gedno Telo gšan:
A Apóstol Páně píse k Koryněským 1. w Kap: Sedme:
že Muž newěrný muže býti spasen skrz Ženu wěricy / a Žena
skrz Muže. A protož mohut já, jakožto částka Těla
Muže mého, cožkoli on newykonal, wykonati / a gšle
hotowa gšem abych Pánu Bohu za hříchý geho zadost v-
činila. Protož dopuše gey na místě poswátném pohřbiti:
K čemuž kdýž powoleno, a dané byli o to Listy k Biskupu /

pochowala Muze swého na Archowé / a nad hrobě ge-
poručila sobě wystawět Kapličku, w nįzto uřtawicně se Pánu
Bohu modlíla / Almužny sředie dáwagice, a Posnui Te-
lo swé trápiče. W takowém pokánj když trwala Let
Sedm, ukázal se gi Muž w Oděwu černém, a děkowal gi
welice ztoho / poněwadž mu za ten čas welmi dobře na-
pomocna byla / tak že wysšel z bahnistě a propastí brozných,
w nįchžto těžke Mužy trpel / dokládagice, gestližeby tak
gestě za Sedm Let činila / žeby odewšfeh Mat spro-
stěn byl.

Nenadarmo tehdy powědel Ecclesiasticus cap: 6. A-
mico fideli nulla est comparatio, & non est digna pondera-
tio auri & argenti contra bonitatem fidei illius. Ale wěku
tohoto těžko gest naleznauti Ženu takowan / nenalezne se
při nįch takowá stála milest. Protož mluwí Ecclesia:
cap: 25. beatus qui invenit amicum verum. Potřebi Kře-
stianum wěrným slyně auffsati w lásce Božj, a přitelene
opausřeti tak w sřestí y w neschestí / amž pozapomenauti
nálezi na Mrtwého y žiwého Modlitbami y Almužnami /
na čez powim příklad kratický w tento smysl.

Opat Kláštera Hermenroda čádu Cysterci-
enského, nawšřewowal Kláštery Panenské / yako Klá-
šter Nazareth y giné / kdež w noci wykonawšše Citinį,
malicško se w pokogil / a wtom uřlyssel yako dychánj welmi
těžké, ohlídal se na wšřeky strany pilně, a nic neschčil /
gednóm wždy přetěžké šlyssel rozdychánj. A promluwíw
Opat dį: Zatlínám tě šřz Pána našeho Geřyffe Krysta

aby mi powědelo, co gsy: Ta takowé zallinanj nedalo
odpowědi žadne. Pročez klel Opat po druhé týmiz slo-
wy. A přisupowal k němu Duch, gehožto on newiděl /
toliko že hlas wolagicy slyšel takto: Ka gsem gedna nu-
zná Dusse. Odpowědel on: Dostik nužně a težce wzdych-
chás / ale newjm, kdo gsy / aniž znám přičinu pro kterau tak
wzdychás: Dž k němu Dusse: W přetěžkých Mlakch
gsem postawena. Katak gest přičina těch přetěžkých Mlakch
Opat: A ona nato: Nezachowala gsem čistoty, w Tele-
badauc. Opět tázal se Opat: Musli gsy čili Žena: A
yaké gest gměno twé? Odpowědela Dusse: Gměno me-
gest Marya: A ptal se mohloby gi býti spomoženo / a
ona žádala pro gměno Božj / aby za nj gednau žialtari
sčítati poručil / k čemuž on powolil, s Otazkau: Mo-
žneliby bylo gi ohlídati: A spatřil Pannu mladau / po-
stříšenau w Oděw černém Septistším / kteráž hned po-
tom zmizela před Očima geho. Takowé widěnj oznámil
Opat Opatu clari campi y wšsem Bratrum geho / kterých
tdyž tolitéž wěc takowau Pannau zgewil / nahlídlu ony do
Registru / ale w něm žadne Maryge nenalezli. A Opat
wždy myslil, že se to nenadarmo stalo: Pročez ptal se po-
tom y w gíných Klásterich / až přišel y do Klásteru in Si-
one. Tu přisťaupila k němu Teta Panny wegš dotčené,
a dala spráwu o wšsem / kterak ona swedena gsauce, in
puerperio umiela / což ona byla před Otcem y Matkau
wyznala, a bydlela w Klásterě Fryskent mezy Pannami
řádu Swatého Benedykta / dokládajíc, že gsau gi na
Modlitbách swých ani nepřipominali / nemagic žadne na-

děge o spasení gegim / poněwadž sliB Pánu Bohu děiněny
zrussyla / a tomu že giž Osin Let yak umiela, dal znáti o
tom Opat Rodicům y Klášterů giným / kdež weliké Mo-
dlitby y Almužny za Dussy gegi činěne byli / dětugice wssi-
dni Pánu Bohu, wedle Zialmu onoho : Quia non tra-
didit bestijs animam consitentem sibi.

A Každau křisowdu / wsselinaký hřích Pán těžce kárati
ráci / yakž o tom příklad w týchž Knihách gest takowý.

Nxtiř geden, mage Manželku wewsssem sobě po-
wolnau, po smrti gegi wessel do Kláštera, a poručil
Dussy gegi Modlitbám gedné nábožne Panně / kteráž
kdýž to na se přigala / wklázala se gi Dusse Žěny té, a ozná-
mila : Že těžké Muky trpi. Ptala se na příčinu, řkauce :
Wssaks byla Žěna pobožná a Bohabogjey. Odpowédela
ona : Gsem w Mukách těch z příčiny té / že gsem se obá-
wala, aby Manžel můg giných nehledel / a mne potom
pro ně y neopustil : pročěž yak gsem koli mohla, wywčena
gsauce, tomu gsem w cestu tračowala, k sobě gey při-
tahugice / ale že gsem to ne z giné příčiny činila, gednom
pro lastu Manželstar / muže se mně spomocy. O čemž
wěda Muž strz Pannu dorčenau / wsselitau snažnosti vsy-
lowal o to / aby mohla býti z takowého trápenj wyswo-
božena wedle slow Eccles : cap : 18. napsaných, miseratio
hominis circa proximum suum, misericordia autem Dei su-
per omnem carnem.

A Bessie menshy čteme přičinu hněwu Božjho / kte-
rauz pro wegstrahu tuto položit za dobré mi se widělo,
napsanau w smysl tento.

Mělo Děwoče w Dewosti Letech w Klá-
stere gednom, a po swrtni tdyž Panny w Kostele stá-
li, přišlo tolitež do Kostela, kdež prwe stáwati zwy-
tlo, a w Kuru před Oltářem nízkau poklonu učinilo, a tu
se upadna před Oltářem modlilo. Widauc to Towar-
yška gegi, welmi se vlekla, a Panně Kněžně to wsse což-
koli spatřila powědela.

Ona obáwage se chytrosti Diábelsté / poručila gi / gestlis-
zeby po druhé tny Děwočka ona přišla / aby řikala Bene-
dicite / a gestliže odpowi, Dominus / aby se gi ptala, odkud
přišla, a čeho žáda: Dne druhého Dívčička opit přišla
právě tdyž se Panny modlili. Towaryška gegi gsauc
wypčena od Kněžny, hned yak gi spatřila, díj: Benedicite.
Ta čez odpowědela Dívčička / Dominus. A řázala se gi
proč by sem přišla? A ona: přišla gsem na místo toto Po-
kánj činiti / proto, že gsem s tebau w Kostele o ledačem
rozprávěla / nyní musym tomu zadosť činiti / abych hněw
Božj vkrotila: A tak třeba mjei pozor na Pána Boha
w Domě geho swatém / aby w něm nic gineho činěno ne-
bylo / gednom chwála aby genu wzdáwana byla, tak yak
napsáno Dewter: cap: 13. in toto corde & in tota anima ve-
stra, Dominum Deum vestrum sequimini, & ipsum timece.
Potomně řekla k Towaryšce swy: A tebe takowá Pokuta

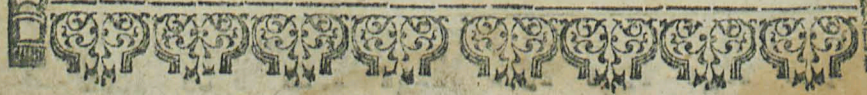
nemine / gestliže se toho newystřežes, a Potánj před smrti
činiti nebudeš. **A**ne pak giž wíce newhlidáš / neš gsem
giž wyswobozená od toho, a stím zmizela. Protož po-
třebi gest w Kosteie zanechati wsseliyahých rozprávek, vzi-
wagice w tom Kaddy, kterauž napsal Eccles: cap: 39. ta-
kto. In omni corde & ore collaudate & benedicite Nomini
Domini.

A Swědomi čisté a Srdce newinné w přibytku
swém Pán miji chce.

A Na čež příklad powim *ex illustribus miraculis*
takowý.

S Eden Konwers z Cynny z Kláštera řádu Cy-
stercyenského, poslán byl od Opata přes Wodu řeku
nau Albis / kteráž plýne přes Zemi Saska / tu od ně-
ho žádal přewozník od Přiwozu, a wida že neměl při sobě
peněz, chtěl aby mu Tůž neb Pás w základe nechal / ale
Konwers mu se wymluwil, prawic: že toho na ten čas
wsseho potřebuge / a příslibil, že mu w krátkym čase possle
od Přiwozu. Zaponněl potomně na slib swůg, a brzo po
tom umřel / y spowědnjku otom nic nepowědel. Vm-
rage pak na Posteli smrtedlné / zdálo se mu yakoby widěl
onen Peníz, ktereyž dáti měl od Přiwozu, před Očima swý-
ma / y upamatoval se, a přigda k sobě / wyznal to zgewně
předewsseni že přewozníku nezaplátil: Pročež Opat hned
dwognásobnj záplatu odeslal / a on Dussy wypustil. Ta-

řowýř

Rowy Pan Bih porádek ustanowil, ut per quæ quis peccat per eadem puniatur.

A Na to tolikéž přiklad powim z týchž Kněh takowých.

R Kolurator gedem w Sasté Zemi když vmiřtal / tak rychle Jazyk z Ust se geho stratil / že žádný spatřiti nemohl, kamby se poděl. Merito linguam moriens perdidit, qui illam semper vendiderat vivens. Ne pamatowal hřdný na naučenj Šalomaunowé / kteréz gi in Proverbij cap: 13. Qui custodit os suum, custodit animam suam: a Swatý Petr tolikéž naučenj dáwa cap: 3. qui vult vitam diligere, & dies videre bonos, coerceat linguam suam à malo, & labia sua ne loquantur dolum.

A Zle bez porádku Cyrkwe Swaté pustiti se Školowiku na onen Swět / na čej powim přiklad tento.

S Eptistka gedna, chowagic se w Klášteře neználezitě, měla plod w Žiwotě swém, a obáwage se Pokuty a káranj zgerwného. Dítě ono po tichu poratila; a brzo potom těžce se roznemohla: Věcnila spowěd z hříchuw swých / ale ten zatagila, a tak vumřela. Za kterézto Dussy když se gedna z Septisset moudřila / vložala se gi, magic w Rutách Dítě Obnēm hořejcy / a wyznala přednj hřich swüg, itauce: To gšem Dítě porodila, a ge gšem zamordowala / a proto ge s těžkým

trápenjm nosyti musym bez přestánj / a Oheň ten převratně
mne páli: Kdybych byla toho hříchů za žiwobýti před
Knězem netagila / obdrželabych byla milost a lásku před
obličejem Božským, a tím zmizela. Z toho gedent každý
přorozuměti může / že peccata detecta per confessionem, per
pœnalem deteguntur confusionem. Vni Sšatan chytře
s tím zacházet / aby Cžlowěka co neyrychlegi y w neymer-
ššym hříchů z Swěta zachwátil bez spowědi / a po smrti aby
nad njm wždy néyateho práwa a wrechnosti wžil.

A Příšklad tuto doložim / kterak on y prostředkem
vmřelých lidí giné z tohoto Swěta chytře powoláwa.

Wšich gedent řečeny Lambertus vsnul w Ko-
stele / y přišel k němu Richwinus / Rlyšník Klá-
štera Hermenroderškého, 'genž byl před několika
lety vmřel, a řekl k němu Lambertowi: Bratře Lamberte
poď sem nau do Řhénu: ale on wěda, že byl vmřel / ačkoli
nenadále naň wzhľadna, a poznaw ho, řekl: Weřim že
s tebau gessě nepugdu. Na kteréžto slowa odesel od
něho / a obrátil se do Řuru k giněmu Wnjchu gménem
Kunradowi, a dŕ k němu: Poď zannau / a on neodpo-
widage nic, wložiw Kápi na se, a pochytiw se ze šna / šsel
zannim. Tehož dne po Weceři Opat powolal k sobě
wšech Wnjchuw, kdež přigda y Lambertus, dŕ k Kunra-
dowi dotčeněmu: Wěz o tom Kněze Kunrade že brzo
vmřeš: Widel gšem tě této noci, kterak gšy šsel za Ry-

chwinem

chwinem: a tu doložil, což byl y sám widel, předewssemi
oznamugic. Kunrad pak gsa plenus dierum, odpově-
del: Nledbam/ nechť se děge wüle Božj. Brzo potom
upadl w nemoc a umiel: wssak nic méně Diáblu z něho
řádna křisť nebyla / neb umiel wedle pořádku Křesťians-
kého, wykonawsse Spowěd a welebně Sacramenta přis-
gawsse/a samá Confessio, jakž Swatý Augustyn mluwí,
gest salus animarum, dissipatrix vitiorum, oppugnatrix Da-
monum: quid plura, obstruit os inferni, portas aperit para-
disi. Zawozuge nás tolikéž pilně staranj o potomky naše/
ačkoli to rozumimě býti wěc pobožnau a Pánu Bohu přis-
genau / ale to nám k škodě býwa častokráte.

I Příklad powim ex illustribus miraculis.

W Klásterě řečeném Clara Vallis w Němcych
umiel Pryor, Muž welmi nábožny, a po smrti v-
řádal se gedné Panně / kteráž Pánu Bohu pilně
slaužiwala / y poznala ho hned, a zeptala se / jakby se měl:
odpovědel: že byl w Mukach těžkých / ale strz pilně Mo-
dlitby Bratra gedného, že gich bude sprosstěn na Swa-
tek a den pamatný neyprwe přissti Zwěstowanj Panny
Marye. Divila se takowé řeči ona, řkauce: Wssak
gšine wssichni tebe měli za Muže Swatého. Odpovědel
Pryor. Nic mně giného neskodilo gednom to / že gšem
pedowal pilně, abych mohl rozmnožiti Klástersta Zbožj/
čim tak gšem rozumel že zeystam welikau lásku Božj / ale
to mně k Lakomstwj přičteno. A protož pamatug

gedentkaždy na slova kterež Theologus geden napsal takto. O Infelix anima, quid sollicita es erga plurima? porro cum unum sit necessarium, dilige unum in quo sunt omnia, & ibi fige cor tuum & desiderium. Nam felices illius civitatis cives, cujus participes in id ipsum: mundus enim transit & concupiscentia ejus.

Z těch příkladův vntř se geden každý Křesťane věrný vystřihati od vsseliyatého nestěsti zlého / a buď vždy pohotově, pamatujic na onen den poslednj, o němž Swatý Luceš mluví: Estote parati, quia qua hora non putatis filius hominis veniet cap: 12. a nápodobne slova sswatého Mathausse Swatého w Kap: 14. 444

Wystřihat se potřebi Pechy / hříchů před
Twáři Božskou velmi ohybného, kterejž Ssatan vnu
dobře zakryti / aby dobré Lidi přitněm zanechal, a pro kterežto strach yastrost swau a do temnosti vwržen gest. O tom hříchů mluví Swatý Augustyn takto: Caetera vitia in malefactis valent, sola superbia etiam in recte factis cavenda, yakož se weyffe na to příklad doložil, kterať oně mruzny Dwořan Knjzecty Almužny dáwal / ne z milostdenstwu, ale pro chwálu Swěta tohoto / a z té přičiny S. Augustyn mluví ad Dioscorum in Epist: Superbia in recte factis timenda est, ne illa quae laudabiliter facta sunt, ipsius laudis cupiditate amittantur.

Veliké to štěstí / veliká Lásta Boží, když kdo gest v Drozenosti vzáctný, k tomu y Bohaty, a nic méně nent pyšný. O tom mluví tolíkž Augustyn Swatý. Vermis divitiarum Superbia est, Difficile est ut non sit superbus

qui

Wrestling party.

Prose

